

Saturs

I *Leģislatīvi akti*

REGULAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/956 (2018. gada 28. jūnijs) par jaunu lielas noslodzes transportlīdzekļu CO₂ emisiju un degvielas patēriņa monitoringu un ziņošanu ⁽¹⁾ 1

DIREKTĪVAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/957 (2018. gada 28. jūnijs), ar ko groza Direktīvu 96/71/EK par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā ⁽¹⁾ 16
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/958 (2018. gada 28. jūnijs) par samērīguma novērtēšanu pirms jaunas profesiju reglamentācijas pieņemšanas 25

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ.

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

I

(Leģislatīvi akti)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2018/956

(2018. gada 28. jūnijs)

par jaunu lielas noslodzes transportlīdzekļu CO₂ emisiju un degvielas patēriņa monitoringu un ziņošanu

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 192. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Eiropadomes 2014. gada 23.–24. oktobra secinājumos par klimata un enerģētikas politikas satvaru laikposmam līdz 2030. gadam ir apstiprināts saistošs mērķrādītājs līdz 2030. gadam visas tautsaimniecības mērogā panākt siltumnīcefekta gāzu emisiju iekšējo samazinājumu vismaz par 40 % salīdzinājumā ar 1990. gada līmeni, un Eiropadomes 2016. gada 17.–18. marta sanāksmē šo mērķrādītāju vēlreiz apstiprināja.
- (2) Eiropadomes 2014. gada 23.–24. oktobra secinājumos ir noteikts, ka šis mērķrādītājs Savienībai ir jāasniedz kopīgi izmaksu ziņā pēc iespējas lietderīgākā veidā, līdz 2030. gadam panākot samazinājumus salīdzinājumā ar 2005. gadu par 43 % un 30 % attiecīgi siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmā ("ES ETS") un ETS neapvertajos sektoros. Parīzes nolīgumā ⁽³⁾ cita starpā ir izvirzīts ilgtermiņa mērķis, kas atbilst virsuzdevumam globālo vidējās temperatūras pieaugumu ierobežot krietni zem 2 °C atzīmes salīdzinājumā ar pirmsindustriālā laikmeta līmeni un tikties temperatūras kāpumu iegrožot līdz 1,5 °C salīdzinājumā ar pirmsindustriālā laikmeta līmeni. Visām dalībvalstīm ir jāpiedalās šajos centienos, un visām ekonomikas nozarēm, tostarp transporta nozarei, ir jāsekmē tādu emisiju samazinājumu sasniegšana, par kuriem vienojusies Eiropadome, un Parīzes nolīguma ilgtermiņa mērķu izpilde.
- (3) Komisijas 2016. gada Eiropas mazemisiju mobilitātes stratēģija izvirza mērķi, ka līdz gadsimta vidum transporta radīto siltumnīcefekta gāzu emisiju līmenim jābūt vismaz par 60 % zemākam nekā 1990. gadā, un ir jāuzņem kurss uz nulles emisiju.
- (4) Lai sasniegtu minēto mērķi, ir lietderīgi apsvērt virkni dažādu pasākumu. Papildus CO₂ emisiju standartu noteikšanai lielas noslodzes transportlīdzekļiem, proti, kravas automobiļiem, autobusiem un tālsatiksmes autobusiem, minētie pasākumi varētu ietvert arī citas darbības, kas veicina efektivitātes uzlabošanu un samazina lielas noslodzes transportlīdzekļu CO₂ emisijas, piemēram, slodzes optimizāciju, braukšanu saistītās kolonnās, vadītāju apmācību, alternatīvu degvielu izmantošanu, autoparka atjaunošanu, riepas ar zemu rites pretestību, sastrēgumu mazināšanu un investīcijas infrastruktūras uzturēšanā.

⁽¹⁾ OV C 81, 2.3.2018., 95. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2018. gada 12. jūnija nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2018. gada 21. jūnija lēmums.

⁽³⁾ Parīzes nolīgums (OV L 282, 19.10.2016., 4. lpp.).

- (5) Siltumnīcefekta gāzu emisijas no lielas noslodzes transportlīdzekļiem pašlaik veido aptuveni ceturto daļu autotransporta radīto emisiju Savienībā, un, ja netiks veikti papildu pasākumi, ir gaidāms, ka laikposmā no 2010. līdz 2030. gadam to apjoms pieaugs par 10 %, bet laikposmā no 2010. līdz 2050. gadam – par 17 %. Lai sekmētu nepieciešamo emisiju samazinājumu transporta nozarē, jāīsteno efektīvi pasākumi lielas noslodzes transportlīdzekļu radīto emisiju ierobežošanai.
- (6) Savā 2014. gada paziņojumā par Smagdarba transportlīdzekļu degvielas patēriņa un CO₂ emisiju samazināšanas stratēģiju Komisija atzina, ka šādu pasākumu ieviešanas priekšnoteikums ir regulēta procedūra CO₂ emisiju un degvielas patēriņa noteikšanai.
- (7) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 595/2009 ⁽¹⁾ nodrošina satvaru šādas regulētas procedūras izveidei. Mērījumi, kas veikti saskaņā ar minēto procedūru, sniegs pamatotus un salīdzināmus CO₂ emisiju un degvielas patēriņa datus par katru lielas noslodzes transportlīdzekli attiecībā uz ievērojamu lielas noslodzes transportlīdzekļu parka daļu Savienībā. Konkrēta lielas noslodzes transportlīdzekļa pircējam un attiecīgajai reģistrācijas dalībvalstij būs piekļuve minētajai informācijai, kas daļēji novērsīs informācijas trūkumu.
- (8) Liela daļa transporta uzņēmumu ir mazie un vidējie uzņēmumi. Turklāt tiem vēl nav pieejama standartizēta informācija degvielas efektivitātes tehnoloģiju novērtēšanai vai lielas noslodzes transportlīdzekļu salīdzināšanai, lai pieņemtu pamatotus iegādes lēmumus, tādējādi samazinot savus degvielas rēķinus, kas veido vairāk nekā ceturto daļu no to darbības izmaksām.
- (9) Informācija par lielas noslodzes transportlīdzekļa CO₂ emisijām un degvielas patēriņu būtu jāpublisko, lai ļautu visiem transportlīdzekļu operatoriem pieņemt pamatotus iegādes lēmumus un nodrošinātu augsta līmeņa pārredzamību. Visiem lielas noslodzes transportlīdzekļu ražotājiem būs iespēja salīdzināt savu un citu marku transportlīdzekļu veiktspēju. Tas stimulēs inovāciju un mudinās izstrādāt energoefektīvākus lielas noslodzes transportlīdzekļus, tādējādi palielinot konkurētspēju. Minētā informācija arī sniegs politikas veidotājiem Savienības un dalībvalstu līmenī stingru pamatu tādas politikas izstrādei, kas veicinātu energoefektīvāku lielas noslodzes transportlīdzekļu izmantošanas pieaugumu.
- (10) Lai pilnībā izprastu Savienības lielas noslodzes transportlīdzekļu parka konfigurāciju, tā attīstību laika gaitā un iespējamo ietekmi uz CO₂ emisijām, ir lietderīgi, ka dalībvalstu kompetentās iestādes veic monitoringu un paziņo Komisijai datus par visu jauno lielas noslodzes transportlīdzekļu un visu jauno piekabju reģistrāciju, iekļaujot datus par spēka piedziņu, kā arī attiecīgo virsbūvi.
- (11) Tāpēc ir lietderīgi, ka lielas noslodzes transportlīdzekļu ražotāji veic monitoringu un paziņo Komisijai CO₂ emisiju un degvielas patēriņa vērtības, kas noteiktas katram jaunam lielas noslodzes transportlīdzeklim, ievērojot Komisijas Regulu (ES) 2017/2400 ⁽²⁾.
- (12) CO₂ emisiju un degvielas patēriņa datu pieejamība par dažādām lielas noslodzes transportlīdzekļu kategorijām ir atkarīga no tā, kad uz minētajām kategorijām attieksies Regula (ES) 2017/2400. Lai nodrošinātu skaidrību un juridisko noteiktību attiecībā uz transportlīdzekļu ražotājiem noteiktajiem monitoringa un ziņošanas pienākumiem, šajā regulā būtu jānorāda monitoringa un ziņošanas sākuma gadi par katru lielas noslodzes transportlīdzekļu kategoriju, kas ir tās darbības jomā. Ievērojot Regulu (ES) 2017/2400, dati būs pieejami par noteiktiem jauniem lielas noslodzes transportlīdzekļiem, kas reģistrēti 2019. gadā. Sākot no minētā gada, būtu jāpieprasa ražotājiem veikt monitoringu un paziņot tehniskos datus, kas saistīti ar minētajiem transportlīdzekļiem. Par citām lielas noslodzes transportlīdzekļu kategorijām un lielas noslodzes transportlīdzekļu grupām dati kļūs pieejami tikai vēlāk. Būtu jānosaka saprātīgs laikposms, kurā jānosaka sākuma gadi datu monitoringam un ziņošanai par minētajām transportlīdzekļu kategorijām un transportlīdzekļu grupām. Ņemot vērā to, ka ir tehniski sarežģīti izstrādāt procedūras CO₂ emisiju un degvielas patēriņa noteikšanai pārējām lielas noslodzes transportlīdzekļu kategorijām un lielas noslodzes transportlīdzekļu grupām, laikposmam vajadzētu būt septiņiem gadiem pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 595/2009 (2009. gada 18. jūnijs) par mehānisko transportlīdzekļu un motoru tipa apstiprinājumu attiecībā uz lielas celtségas/kravnesības transportlīdzekļu radītām emisijām (*Euro VI*), par piekļuvi transportlīdzekļu remonta un tehniskās apkopes informācijai, par grozījumiem Regulā (EK) Nr. 715/2007 un Direktīvā 2007/46/EK un par Direktīvu 80/1269/EEK, 2005/55/EK un 2005/78/EK atcelšanu (OV L 188, 18.7.2009., 1. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas Regula (ES) 2017/2400 (2017. gada 12. decembris), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 595/2009 īsteno attiecībā uz lielas noslodzes transportlīdzekļu CO₂ emisiju un degvielas patēriņa noteikšanu un groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2007/46/EK un Komisijas Regulu (ES) Nr. 582/2011 (OV L 349, 29.12.2017., 1. lpp.).

- (13) Sabiedrības interesēs ir tas, lai tehniskie dati, kas ir būtiski lielas noslodzes transportlīdzekļa CO₂ emisiju un degvielas patēriņa rādītāju noteikšanā, tiktu aktīvi izplatīti sabiedrībai, lai palielinātu lielas noslodzes transportlīdzekļa specifikāciju un ar tām saistītās veikspējas pārredzamību un sekmētu konkurenci ražotāju vidū. Nebūtu jāpublicē dati, kas ir sensitīvi, pamatojoties uz personas datu aizsardzības un godīgas konkurences apsvērumiem. Daži dati, kas ir saistīti ar lielas noslodzes transportlīdzekļu aerodinamiskajiem rādītājiem, būtu jāpublicē diapazona formātā, lai ņemtu vērā godīgas konkurences apsvērumus. Paziņotie dati būtu jāpublicē tā, lai tie būtu viegli pieejami sabiedrībai un bez maksas. Šī regula neskar vēl citas publiskas piekļuves tiesības vides informācijai, cita starpā saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1367/2006 ⁽¹⁾.
- (14) Svarīgi, lai monitoringa un ziņošanas sistēma būtu lietotājdraudzīga visiem pārvadātājiem neatkarīgi no to lieluma un resursiem. Tāpat ir svarīgi, lai Komisija aktīvi veicinātu šādu sistēmu, lai nodrošinātu, ka tai ir jēgpilna ietekme uz nozari un lai palielinātu informētību par paziņoto datu pieejamību.
- (15) Ar dalībvalstu un ražotāju iepriekšējā kalendārajā gadā nosūtīto datu analīzi, ko veic Komisija, būtu jāiepazīstina sabiedrība, tā lai skaidri parādītu Savienības un katras dalībvalsts lielas noslodzes transportlīdzekļu parka, kā arī katra ražotāja rādītājus. Tam vajadzētu sniegt iespēju veikt salīdzināšanu pašos parkos un starp tiem attiecībā uz vidējo degvielas patēriņu un CO₂ emisijām katrai lielas noslodzes transportlīdzekļu grupai katrā ekspluatācijas profilā.
- (16) Svarīgi, lai CO₂ emisiju un degvielas patēriņa vērtības, kas noteiktas, ievērojot Regulu (ES) 2017/2400, pareizi atspoguļotu lielas noslodzes transportlīdzekļu veikspēju. Tādēļ minētajā regulā ir izklāstīti noteikumi, kā veikt simulācijas rīka darbības, kā arī attiecīgo sastāvdaļu, atsevišķu tehnisko vienību un sistēmu īpašību, kas ir saistītas ar CO₂ emisijām un degvielas patēriņu, verifikāciju un nodrošināt to atbilstību. Minētajā verifikācijas procedūrā būtu jāiekļauj testēšana uz ceļa. Jaunais tipa apstiprināšanas regulējums, kā izklāstīts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2018/858 ⁽²⁾ ļauj nodrošināt to, ka noviržu gadījumā ražotājs veic korektīvus pasākumus un ka neatbilstības gadījumā Komisija var piemērot administratīvus naudas sodus. Jaunajā regulējumā ir arī atzīts, ka ir svarīgi ļaut trešām personām veikt transportlīdzekļu neatkarīgu testēšanu un piekļūt nepieciešamajiem datiem. Komisijai būtu jāveic šādu verifikācijas testu rezultātu monitorings un minēto rezultātu analīze būtu jāiekļauj gada ziņojumā.
- (17) Ir svarīgi nodrošināt, lai dati, kuriem veic monitoringu un ziņošanu, ir pamatoti un uzticami. Tādēļ Komisijas rīcībā vajadzētu būt līdzekļiem, lai verificētu un, ja nepieciešams, labotu galīgos datus. Tāpēc monitoringa prasībās būtu jāiekļauj arī parametri, kas ļauj atbilstoši izsekot un verificēt datus.
- (18) Komisijai vajadzētu būt iespējai piemērot administratīvu naudas sodu gadījumā, ja tā konstatē, ka ražotāja paziņotie dati atšķiras no datiem, kas reģistrēti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 595/2009 un jo īpaši saskaņā ar Komisijas Regulu (ES) Nr. 582/2011 ⁽³⁾ un Regulu (ES) 2017/2400, vai ja ražotājs piemērojamajā termiņā nesniedz prasītos datus. Minētajiem naudas sodiem vajadzētu būt iedarbīgiem, samērīgiem un atturošiem.
- (19) Balstoties uz pieredzi, kas gūta, veicot monitoringu un paziņojot datus par CO₂ emisijām atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 443/2009 ⁽⁴⁾ par jauniem vieglajiem transportlīdzekļiem un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (ES) Nr. 510/2011 ⁽⁵⁾ par jauniem vieglajiem kravas automobiļiem, ir lietderīgi

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1367/2006 (2006. gada 6. septembris) par to, kā Kopienas iestādēm un struktūrām piemērot Orhūsas Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (OV L 264, 25.9.2006., 13. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/858 (2018. gada 30. maijs) par mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju, kā arī tādiem transportlīdzekļiem paredzētu sistēmu, sastāvdaļu un atsevišķu tehnisku vienību apstiprināšanu un tirgus uzraudzību, un ar ko groza Regulas (EK) Nr. 715/2007 un (EK) Nr. 595/2009 un atceļ Direktīvu 2007/46/EK (OV L 151, 14.6.2018., 1. lpp.).

⁽³⁾ Komisijas Regula (ES) Nr. 582/2011 (2011. gada 25. maijs), ar ko īsteno groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 595/2009 attiecībā uz lielas celstspējas/kravnesības transportlīdzekļu radītām emisijām (*Euro VI*) un groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2007/46/EK I un III pielikumu (OV L 167, 25.6.2011., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 443/2009 (2009. gada 23. aprīlis), ar ko, īstenojot daļu no Kopienas integrētās pieejas CO₂ emisiju samazināšanai no vieglajiem transportlīdzekļiem, nosaka emisijas standartus jauniem vieglajiem automobiļiem (OV L 140, 5.6.2009., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 510/2011 (2011. gada 11. maijs) par emisiju standartu noteikšanu jauniem vieglajiem kravas automobiļiem saistībā ar Savienības integrēto pieeju vieglo transportlīdzekļu CO₂ emisiju samazināšanai (OV L 145, 31.5.2011., 1. lpp.).

atbildību par šādu datu apmaiņu ar kompetentajām dalībvalstu iestādēm un ražotājiem, kā arī par galīgās datubāzes pārvaldību Komisijas vārdā uzticēt Eiropas Vides aģentūrai. Ir arī lietderīgi iespēju robežās saskaņot lielas noslodzes transportlīdzekļu monitoringa un ziņošanas procedūras ar tām procedūrām, kas jau pastāv mazas noslodzes transportlīdzekļiem.

- (20) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus, saskaņā ar kuriem īsteno šīs regulas noteikumus par to, kā verificē un labo datus, kuriem veic monitoringu, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ⁽¹⁾.
- (21) Lai nodrošinātu to, ka datu prasības un monitoringa un ziņošanas procedūra laika gaitā saglabā savu nozīmību lielas noslodzes transportlīdzekļu parka CO₂ emisiju pienesuma novērtēšanā, lai nodrošinātu, ka ir pieejami dati par jaunām un progresīvām CO₂ samazināšanas tehnoloģijām un par uz ceļa veiktu verifikācijas testu rezultātiem, un lai nodrošinātu, ka gaisa pretestības vērtību diapazoni joprojām ir nozīmīgi informācijas un salīdzināmības nolūkos, kā arī lai papildinātu noteikumus par administratīviem naudas sodiem, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu attiecībā uz to, lai ievietotu aptverto lielas noslodzes transportlīdzekļu kategoriju monitoringa un ziņošanas sākuma gadus, veiktu grozījumus datu prasībās un monitoringa un ziņošanas procedūrā, kas noteiktas šīs regulas pielikumos, konkretizētu, kādi dati dalībvalstīm jāziņo uz ceļa veiktu verifikācijas testu rezultātu monitoringa veikšanai, veiktu grozījumus gaisa pretestības vērtību diapazonos un definētu ražotājiem uzliedzamo administratīvo naudas sodu kritērijus, aprēķināšanu un iekasēšanas metodi. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu ⁽²⁾. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.
- (22) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi, proti, veikt monitoringu un ziņot par jaunu lielas noslodzes transportlīdzekļu CO₂ emisijām un degvielas patēriņu Savienībā, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet tā mēroga un iedarbības dēļ minēto mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Priekšmets

Šajā regulā ir noteiktas prasības Savienībā reģistrētu jaunu lielas noslodzes transportlīdzekļu CO₂ emisiju un degvielas patēriņa monitoringam un ziņošanai.

2. pants

Darbības joma

Šo regulu piemēro dalībvalstu un lielas noslodzes transportlīdzekļu ražotāju veiktajam datu monitoringam un ziņošanai par jauniem lielas noslodzes transportlīdzekļiem.

To piemēro šādām transportlīdzekļu kategorijām:

- a) M₁, M₂, N₁ un N₂ kategorijas transportlīdzekļi, kuru atskaites masa pārsniedz 2 610 kg un uz kuriem neattiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 715/2007 ⁽³⁾, un visi M₃ un N₃ kategorijas transportlīdzekļi;
- b) O₃ un O₄ kategorijas transportlīdzekļi.

Minētie transportlīdzekļi šajā regulā tiek dēvēti par lielas noslodzes transportlīdzekļiem.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

⁽²⁾ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 715/2007 (2007. gada 20. jūnijs) par tipa apstiprinājumu mehāniskiem transportlīdzekļiem attiecībā uz emisijām no vieglajiem pasažieru un komerciālajiem transportlīdzekļiem ("Euro 5" un "Euro 6") un par piekļuves transportlīdzekļa remonta un tehniskās apkopes informācijai (OV L 171, 29.6.2007., 1. lpp.).

*3. pants***Definīcijas**

Šajā regulā piemēro definīcijas, kas noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2007/46/EK ⁽¹⁾ un Regulā (EK) Nr. 595/2009.

*4. pants***Dalībvalstu veiktais monitorings un ziņošana**

1. Sākot no 2019. gada 1. janvāra un par katru nākamo kalendāro gadu dalībvalstis veic I pielikuma A daļā norādīto datu monitoringu attiecībā uz jauniem lielas noslodzes transportlīdzekļiem, kas pirmo reizi reģistrēti Savienībā.

Līdz katra gada 28. februārim, sākot no 2020. gada, dalībvalstu kompetentās iestādes paziņo minētos datus Komisijai saskaņā ar II pielikumā izklāstītajām ziņošanas procedūrām.

Datiem par jauniem lielas noslodzes transportlīdzekļiem, kuri iepriekš bijuši reģistrēti ārpus Savienības, netiek veikts monitorings un ziņošana, ja vien minētā reģistrācija nav notikusi mazāk nekā trīs mēnešus pirms reģistrācijas Savienībā.

2. Kompetentās iestādes, kas ir atbildīgas par datu monitoringu un ziņošanu saskaņā ar šo regulu, ir tās iestādes, ko dalībvalstis izraudzījušas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 443/2009 8. panta 7. punktu.

*5. pants***Ražotāju veiktais monitorings un ziņošana**

1. No I pielikuma B daļas 1. punktā izklāstītajiem sākuma gadiem lielas noslodzes transportlīdzekļu ražotāji veic I pielikuma B daļas 2. punktā norādīto datu monitoringu par kalendāro gadu katram jaunam lielas noslodzes transportlīdzeklim.

Līdz katra gada 28. februārim no sākuma gada, kas norādīts I pielikuma B daļas 1. punktā, lielas noslodzes transportlīdzekļu ražotāji saskaņā ar II pielikumā izklāstīto ziņošanas procedūru paziņo Komisijai minētos datus par katru jaunu lielas noslodzes transportlīdzekli, kura simulācijas datums ir iepriekšējā kalendārajā gadā.

Simulācijas datums ir datums, par kuru ziņots saskaņā ar I pielikuma B daļas 2. punkta 71. aili.

2. Katrs ražotājs ieeļ kontaktpunktu datu paziņošanas nolūkiem saskaņā ar šo regulu.

*6. pants***Centrālais datu reģistrs lielas noslodzes transportlīdzekļiem**

1. Komisija uztur centrālo reģistru datiem par lielas noslodzes transportlīdzekļiem ("reģistrs"), kuri tiek paziņoti saskaņā ar 4. un 5. pantu.

Reģistrs ir publiski pieejams, izņemot datus, kas norādīti I pielikuma A daļas a) ailē, un datus, kas norādīti I pielikuma B daļas 2. punkta 1., 24., 25., 32., 33., 39. un 40. ailē. Attiecībā uz datiem, kas norādīti I pielikuma B daļas 2. punkta 23. ailē, to vērtību publisko I pielikuma C daļā noteiktajā diapazona formātā.

2. Reģistru Komisijas vārdā pārvalda Eiropas Vides aģentūra.

*7. pants***Uz ceļa veiktu verifikācijas testu rezultātu monitorings**

1. Komisija veic Regulas (EK) Nr. 595/2009 satvarā uz ceļa veikto verifikācijas testu rezultātu monitoringu – ja tie ir pieejami –, lai verificētu jaunu lielas noslodzes transportlīdzekļu CO₂ emisijas un degvielas patēriņu.

2. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētus aktus saskaņā ar 13. pantu, lai papildinātu šo regulu, norādot datus, kas dalībvalstu kompetentajām iestādēm jāpaziņo šā panta 1. punkta nolūkos.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/46/EK (2007. gada 5. septembris), ar ko izveido sistēmu mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju, kā arī tādiem transportlīdzekļiem paredzētu sistēmu, sastāvdaļu un atsevišķu tehnisku vienību apstiprināšanai ("pamatdirektīva") (OV L 263, 9.10.2007., 1. lpp.).

8. pants

Datu kvalitāte

1. Kompetentās iestādes un ražotāji ir atbildīgi par to, lai dati, kurus tie paziņo saskaņā ar 4. un 5. pantu, būtu pareizi un kvalitatīvi. Tie bez kavēšanās informē Komisiju par jebkādam kļūdām, kas atklātas paziņotajos datos.
2. Komisija pati veic saskaņā ar 4. un 5. pantu paziņoto datu kvalitātes verifikāciju.
3. Ja Komisiju informē par kļūdām datos vai pēc savas verifikācijas tā atklāj neatbilstības datu kopā, nepieciešamības gadījumā Komisija veic vajadzīgos pasākumus, lai labotu datus, kas publicēti 6. pantā minētajā reģistrā.
4. Komisija ar īstenošanas aktiem var noteikt verifikācijas un koriģēšanas pasākumus, kas minēti šā panta 2. un 3. punktā. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 12. pantā minēto pārbaudes procedūru.

9. pants

Administratīvie naudas sodi

1. Komisija var piemērot administratīvu naudas sodu katrā šādā gadījumā:
 - a) ja tā konstatē, ka dati, ko ražotājs paziņojis, ievērojot šīs regulas 5. pantu, atšķiras no datiem, kas izriet no ražotāja uzskaites datnes vai no motora tipa apstiprinājuma sertifikāta, kurš izsniegts Regulas (EK) Nr. 595/2009 satvarā, un novirze ir izdarīta ar nolūku vai pieļauta rupjas nolaidības dēļ;
 - b) ja dati nav iesniegti termiņā, kas ir piemērojams, ievērojot 5. panta 1. punktu, un kavēšanos nevar pienācīgi attaisnot.

Komisija a) punktā minēto datu verificēšanas nolūkos apspriežas ar attiecīgajām apstiprinātajām iestādēm.

Administratīvie naudas sodi ir iedarbīgi, samērīgi un atturoši un nepārsniedz EUR 30 000 par vienu lielas noslodzes transportlīdzekli, uz ko attiecas a) un b) apakšpunktā minētā novirze vai datu sniegšanas kavēšanās.

2. Komisija, pamatojoties uz šā panta 3. punktā izklāstītajiem principiem, pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 13. pantu, lai papildinātu šo regulu, nosakot procedūru un metodes šā panta 1. punktā minēto administratīvo naudas sodu aprēķināšanai un iekasēšanai.
3. Šā panta 2. punktā minētajos deleģētajos aktos ievēro šādus principus:
 - a) Komisijas izveidotajā procedūrā tiek ievērotas tiesības uz labu pārvaldību un jo īpaši tiesības tikt uzklašātam un tiesības piekļūt lietas materiāliem, vienlaikus ievērojot konfidencialitātes un komercnoslēpuma likumīgas aizsardzības apsvērumus;
 - b) aprēķinot atbilstīgu administratīvo naudas sodu, Komisija vadās pēc iedarbīguma, samērīguma un atturēšanas principiem, attiecīgā gadījumā ņemot vērā novirzes vai kavēšanās smagumu un ietekmi, to lielas noslodzes transportlīdzekļu skaitu, uz kuriem attiecas datu novirze vai novēlota ziņošana, ražotāja labticību, ražotāja atsaucības un sadarbības pakāpi, novirzes vai kavēšanās atkārtošanos, biežumu vai ilgumu, kā arī iepriekšējās sankcijas, kas uzliktas tam pašam ražotājam;
 - c) administratīvos naudas sodus iekasē bez liekas kavēšanās, nosakot samaksas termiņus un – attiecīgā gadījumā – ietverot iespēju sadalīt samaksu vairākos maksājumos un posmos.
4. Administratīvo naudas sodu summas uzskata par ieņēmumiem Savienības vispārējā budžetā.

10. pants

Ziņojums

1. Komisija līdz katra gada 31. oktobrim publicē ikgadējo ziņojumu, kurā ietver savu analīzi par dalībvalstu un ražotāju nosūtītajiem datiem par iepriekšējo kalendāro gadu.

2. Šajā analizē norāda vismaz Savienības lielas noslodzes transportlīdzekļu parka, kā arī katras dalībvalsts un katra ražotāja vidējā degvielas patēriņa un CO₂ emisiju rādītājus par katru lielas noslodzes transportlīdzekļu grupu pēc ekspluatācijas profila, slodzes un degvielas kombinācijas. Tajā, ja iespējams, ņem vērā arī datus par jaunu un progresīvu CO₂ samazināšanas tehnoloģiju, kā arī alternatīvas spēka piedziņas izmantošanu. Turklāt tajā ietver analīzi par rezultātiem, ja tādi ir pieejami, kas gūti uz ceļa veiktos verifikācijas testos, kuru monitoringu veic saskaņā ar 7. pantu.

3. Komisija šo analīzi sagatavo ar Eiropas Vides aģentūras atbalstu.

11. pants

Pielikumu grozīšana

1. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 13. pantu, lai grozītu pielikumus nolūkā:
 - a) atjaunināt vai pielāgot I pielikuma A daļā un B daļā noteiktās datu prasības, ja tas tiek uzskatīts par nepieciešamu, lai veiktu pilnīgu analīzi saskaņā ar 10. pantu;
 - b) ievietot sākuma gadus I pielikuma B daļas 1. punktā;
 - c) atjaunināt vai pielāgot I pielikuma C daļā izklāstītos diapazonus, ņemot vērā izmaiņas lielas noslodzes transportlīdzekļu konstrukcijā un nodrošinot, ka diapazoni joprojām ir nozīmīgi informācijas un salīdzināmības nolūkos;
 - d) pielāgot II pielikumā izklāstīto monitoringa un ziņošanas procedūru, lai ņemtu vērā šīs regulas piemērošanā gūto ieredzi.
2. Deleģētos aktus, kas minēti 1. punkta b) apakšpunktā, pieņem līdz 2025. gada 30. jūlijam.

12. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz Klimata pārmaiņu komiteja, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 525/2013⁽¹⁾. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

13. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt 7. panta 2. punktā, 9. panta 2. punktā un 11. panta 1. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz septiņu gadu laikposmu no 2018. gada 29. jūlija. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms septiņu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.
3. Eiropas Parlaments vai Padome var jebkurā laikā atsaukt 7. panta 2. punktā, 9. panta 2. punktā un 11. panta 1. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar ekspertiem, kurus katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.
5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 525/2013 (2013. gada 21. maijs) par mehānismu siltumnīcefekta gāzu emisiju pārraudzībai un ziņošanai un citas informācijas ziņošanai valstu un Savienības līmenī saistībā ar klimata pārmaiņām un par Lēmuma Nr. 280/2004/EK atcelšanu (OV L 165, 18.6.2013., 13. lpp.).

6. Saskaņā ar 7. panta 2. punktu, 9. panta 2. punktu un 11. panta 1. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

14. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2018. gada 28. jūnijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
A. TAJANI

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
L. PAVLOVA

I PIELIKUMS

Noteikumi par datiem, kuriem jāveic monitorings un ziņošana

A DAĻA: DATI, KURU MONITORINGU UN ZIŅOŠANU VEIC DALĪBVALSTIS

- a) transportlīdzekļa identifikācijas numurs visiem tiem jaunajiem lielas noslodzes transportlīdzekļiem, kas minēti 2. panta otrās daļas a) un b) punktā un kas reģistrēti dalībvalsts teritorijā;
- b) ražotāja nosaukums;
- c) marka (ražotāja tirdzniecības nosaukums);
- d) virsbūves kods, kā norādīts atbilstības sertifikāta 38. ailē, ja tāds ir pieejams;
- e) attiecībā uz lielas noslodzes transportlīdzekļiem, kas minēti 2. panta otrās daļas a) punktā, informācija par spēka iekārtām, kas norādītas atbilstības sertifikāta 23., 23.1. un 26. ailē.

B DAĻA: DATI, KURU MONITORINGU UN ZIŅOŠANU VEIC LIELAS NOSLODZES TRANSPORTLĪDZEKĻU RAŽOTĀJI

1. Monitoringa un ziņošanas sākuma gadi 2. panta otrās daļas a) un b) punktā izklāstīto lielas noslodzes transportlīdzekļu kategorijām

Lielas noslodzes transportlīdzekļu kategorija	Transportlīdzekļu kategorijas transportlīdzekļu grupa (kā minēts Regulas (ES) 2017/2400 I pielikumā)	Sākuma gads Monitorings	Sākuma gads Ziņošana
N ₁	—	—	—
N ₂	1. un 2.	2020	2021
N ₃	3.	2020	2021
	4., 5., 9. un 10.	2019	2020
	11., 12. un 16.	2020	2021
M ₁	—	—	—
M ₂	—	—	—
M ₃	—	—	—
O ₃	—	—	—
O ₄	—	—	—

2. Dati, kuriem veic monitoringu un ziņošanu

N. p. k.	Monitoringa parametri	Avots: Regulas (ES) 2017/2400 IV pielikuma I daļa, ja nav norādīts citādi	Apraksts
1.	Transportlīdzekļa identifikācijas numurs (VIN)	1.1.3.	Transportlīdzekļa un sastāvdaļu identifikācija
2.	Motora sertifikācijas numurs	1.2.2.	
3.	CdxA ⁽¹⁾ sertifikācijas numurs (attiecīgā gadījumā)	1.8.3.	
4.	Pārnesumu kārbas sertifikācijas numurs	1.3.2.	
5.	Ass sertifikācijas numurs	1.6.2.	
6.	Riepu sertifikācijas numurs, 1. ass	1.9.2.	
7.	Riepu sertifikācijas numurs, 2. ass	1.9.6.	
8.	Riepu sertifikācijas numurs, 3. ass	1.9.10.	
9.	Riepu sertifikācijas numurs, 4. ass	1.9.14.	

N. p. k.	Monitoringa parametri	Avots: Regulas (ES) 2017/2400 IV pielikuma I daļa, ja nav norādīts citādi	Apraksts
10.	Transportlīdzekļa kategorija (N_1 , N_2 , N_3 , M_1 , M_2 , M_3)	1.1.4.	Transportlīdzekļa klasifikācija
11.	Asu konfigurācija	1.1.5.	
12.	Transportlīdzekļa pilna masa (t)	1.1.6.	
13.	Transportlīdzekļa grupa	1.1.7.	
14.	Ražotāja nosaukums un adrese	1.1.1.	Transportlīdzekļa un šasijas specifika-
15.	Marka (ražotāja tirdzniecības nosaukums)	1.1.7. Regulas (ES) 2017/2400 IV pielikuma II daļa	cija
16.	Koriģētā faktiskā pašmasa (kg)	1.1.8.	Motora galvenās specifika-
17.	Motora nominālā jauda (kW)	1.2.3.	
18.	Motora brīvgaitas apgriezieni (1/min)	1.2.4.	
19.	Motora nominālie apgriezieni (1/min)	1.2.5.	
20.	Motora tilpums (l)	1.2.6.	
21.	Motora standartdegvielas tips (dīzeļdegviela/LPG/CNG...)	1.2.7.	
22.	Sertifikācijas risinājums, ko izmanto C_{dx} ģenerēšanai (standartvērtības/mērījums)	1.8.2.	Aerodinamika
23.	C_{dx} vērtība (aerodinamiskās pretestības vērtība)	1.8.4.	
24.	Pārnesumu kārbas ražotāja nosaukums un adrese	—	Pārnesumu kārbas galvenās specifika-
25.	Marka (pārnesumu kārbas ražotāja tirdzniecības nosaukums)	—	
26.	Sertifikācijas risinājums, ko izmanto simulācijas rīka zudumu kartējuma ģenerēšanai (1. risinājums/2. risinājums/3. risinājums/standartvērtības)	1.3.3.	
27.	Pārnesumu kārbas tips (SMT ⁽²⁾ , AMT ⁽³⁾ , APT ⁽⁴⁾ , -S ⁽⁵⁾ , APT-P ⁽⁶⁾)	1.3.4.	
28.	Pārnesumu skaits	1.3.5.	
29.	Augstākā pārnesuma pārnesumskaitlis	1.3.6.	
30.	Lēninātāja tips	1.3.7.	
31.	Jaudas noņemšana (ir/nav)	1.3.8.	
32.	Asu ražotāja nosaukums un adrese	—	Galvenās asu specifika-
33.	Marka (asu ražotāja tirdzniecības nosaukums)	—	
34.	Sertifikācijas paņēmieni, ko izmanto simulācijas rīka zudumu kartējuma ģenerēšanai (standartvērtības/mērījums)	1.7.3.	
35.	Ass tips (piemēram, standarta viena piedziņas ass)	1.7.4.	
36.	Ass pārnesumskaitlis	1.7.5.	

N. p. k.	Monitoringa parametri	Avots: Regulas (ES) 2017/2400 IV pielikuma I daļa, ja nav norādīts citādi	Apraksts
37.	Sertifikācijas paņēmieni, ko izmanto simulācijas rīka zudumu kartējuma ģenerēšanai (standartvērtības/mērījums)	1.6.3.	Leņķa pārvada specifikācijas
38.	Leņķa pārvada pārnēsuskaitlis	1.6.4.	
39.	Riepu ražotāja nosaukums un adrese	—	Riepu galvenās specifikācijas
40.	Marka (rieņu ražotāja tirdzniecības nosaukums)	—	
41.	Rieņu izmērs, 1. ass	1.9.1.	
42.	Visu 1. ass rieņu īpatnējais rītes pretestības koeficients (RRC)	1.9.3.	
43.	Rieņu izmērs, 2. ass	1.9.4.	
44.	Satuvinātā ass (jā/nē), 2. ass	1.9.5.	
45.	Visu 2. ass rieņu īpatnējais RRC	1.9.7.	
46.	Rieņu izmērs, 3. ass	1.9.8.	
47.	Satuvinātā ass (jā/nē), 3. ass	1.9.9.	
48.	Visu 3. ass rieņu īpatnējais RRC	1.9.11.	
49.	Rieņu izmērs, 4. ass	1.9.12.	
50.	Satuvinātā ass (jā/nē), 4. ass	1.9.13.	
51.	Visu 4. ass rieņu īpatnējais RRC	1.9.15.	
52.	Motora dzesēšanas ventilatora tehnoloģija	1.10.1.	Palīgierīču galvenās specifikācijas
53.	Stūres iekārtas sūkņa tehnoloģija	1.10.2.	
54.	Elektrosistēmas tehnoloģija	1.10.3.	
55.	Pneimatiskās sistēmas tehnoloģija	1.10.4.	
56.	Ekspluatācijas profils (tālie pārvadājumi, tālie pārvadājumi (EMS (?)), reģionālie, reģionālie (EMS), pilsētvides, municipālie, celtniecība)	2.1.1.	Simulācijas parametri (katrai ekspluatācijas profila/slodzes/ degvielas kombinācijai)
57.	Slodze (kā noteikts simulācijas rīkā) (kg)	2.1.2.	
58.	Degvielas tips (dīzeļdegviela/benzīns/LPG/CNG/...)	2.1.3.	
59.	Transportlīdzekļa kopējā masa simulācijā (kg)	2.1.4.	
60.	Vidējais ātrums (km/h)	2.2.1.	Transportlīdzekļa braukšanas veiktspēja (katrai ekspluatācijas profila/slodzes/ degvielas kombinācijai)
61.	Mīnīmālais momentānais ātrums (km/h)	2.2.2.	
62.	Maksimālais momentānais ātrums (km/h)	2.2.3.	
63.	Maksimālais palēninājums (m/s^2)	2.2.4.	
64.	Maksimālais paātrinājums (m/s^2)	2.2.5.	
65.	Pilnas slodzes procentuālā daļa braukšanas laikā	2.2.6.	

N. p. k.	Monitoringa parametri	Avots: Regulas (ES) 2017/2400 IV pielikuma I daļa, ja nav norādīts citādi	Apraksts
66.	Pārnesumu pārslēgšanu kopējais skaits	2.2.7.	
67.	Kopējais nobrauktais attālums (km)	2.2.8.	
68.	CO ₂ emisijas (izteiktas kā g/km, g/t-km, g/p-km, g/m ³ -km)	2.3.13.–2.3.16.	CO ₂ emisijas un degvielas patēriņš (katrai ekspluatācijas profila/slodzes/degvielas kombinācijai)
69.	Degvielas patēriņš (izteikts kā g/km, g/t-km, g/p-km, g/m ³ -km, l/100 km, l/t-km, l/p-km, l/m ³ -km, MJ/km, MJ/t-km, MJ/p-km, MJ/m ³ -km)	2.3.1.–2.3.12.	
70.	Simulācijas rīka versija (X.X.X.)	3.1.1.	Programmatūras un lietotāja informācija
71.	Simulācijas datums un laiks	3.1.2.	
72.	Simulācijas rīka darbināšanas licences numurs	—	
73.	Simulācijas rīka rezultāta kriptogrāfiskā kontrolsumma	3.1.4.	
74.	Progresīvas CO ₂ samazināšanas tehnoloģijas	—	Transportlīdzekļa CO ₂ samazināšanas tehnoloģijas
75.	Motora CO ₂ masas emisija WHTC ⁽⁸⁾ (g/kWh)	Regulas (ES) Nr. 582/2011 5. papildinājuma papildpielikuma 1.4.2. punkts vai I pielikuma 7. papildinājuma papildpielikuma 1.4.2. punkts – atkarībā no tā, kurš ir piemērojams	Motora CO ₂ emisija un īpašais degvielas patēriņš
76.	Motora degvielas patēriņš WHTC (g/kWh)	Regulas (ES) Nr. 582/2011 5. papildinājuma papildpielikuma 1.4.2. punkts vai I pielikuma 7. papildinājuma papildpielikuma 1.4.2. punkts – atkarībā no tā, kurš ir piemērojams	
77.	Motora CO ₂ masas emisija WHSC ⁽⁹⁾ (g/kWh)	Regulas (ES) Nr. 582/2011 5. papildinājuma papildpielikuma 1.4.1. punkts vai I pielikuma 7. papildinājuma papildpielikuma 1.4.1. punkts – atkarībā no tā, kurš ir piemērojams	
78.	Motora degvielas patēriņš WHSC (g/kWh)	Regulas (ES) Nr. 582/2011 5. papildinājuma papildpielikuma 1.4.1. punkts vai I pielikuma 7. papildinājuma papildpielikuma 1.4.1. punkts – atkarībā no tā, kurš ir piemērojams	

⁽¹⁾ Gaisa pretestība.

⁽²⁾ Sinhronizēta mehāniskā pārnesumu kārba.

⁽³⁾ Automatizēta mehāniskā pārnesumu kārba.

⁽⁴⁾ Automātiskā pārnesumu kārba.

⁽⁵⁾ "S sērija" ir griezes momenta pārveidotāja un ar to savienoto pārnesumu kārbas mehānisko daļu izkārtojums virknē.

⁽⁶⁾ "P sērija" ir griezes momenta pārveidotāja un ar to savienoto pārnesumu kārbas mehānisko daļu izkārtojums paralēli ((piem., jaudas sadales iekārtās).

⁽⁷⁾ Eiropas modulārā sistēma (EMS) saskaņā ar Padomes Direktīvu Nr. 96/53/EK (1996. gada 25. jūlijs), ar kuru paredz noteiktu Kopienā izmantotu transportlīdzekļu maksimālos pieļaujamos gabarītus iekšzemes un starptautiskajos autopārvadājumos, kā arī šo transportlīdzekļu maksimālo pieļaujamo masu starptautiskajos autopārvadājumos (OV L 235, 17.9.1996., 59. lpp.).

⁽⁸⁾ Starptautiski saskaņotais pārejas ekspluatācijas braukšanas cikls (*World Harmonized Transient Driving Cycle*).

⁽⁹⁾ Starptautiski saskaņotais vienmērīgā režīma braukšanas cikls (*Worldwide Harmonised Steady state Cycle*).

C DAĻA: GAISA PRETESTĪBAS VĒRTĪBU (CDxA) DIAPAZONI PUBLISKOŠANAI SASKAŅĀ AR 6. PANTU

Lai saskaņā ar 6. pantu publiskotu $CdxA$ vērtību, kas norādīta 23. ailē, Komisija izmanto diapazonus, kas noteikti turpmāk iekļautajā tabulā, kura ietver katrai $CdxA$ vērtībai atbilstošo diapazonu:

Diapazons	$CdxA$ vērtība (m^2)	
	Min $CdxA$ ($CdxA \geq \text{min } CdxA$)	Max $CdxA$ ($CdxA < \text{Max}CdxA$)
A1	0,00	3,00
A2	3,00	3,15
A3	3,15	3,31
A4	3,31	3,48
A5	3,48	3,65
A6	3,65	3,83
A7	3,83	4,02
A8	4,02	4,22
A9	4,22	4,43
A10	4,43	4,65
A11	4,65	4,88
A12	4,88	5,12
A13	5,12	5,38
A14	5,38	5,65
A15	5,65	5,93
A16	5,93	6,23
A17	6,23	6,54
A18	6,54	6,87
A19	6,87	7,21
A20	7,21	7,57
A21	7,57	7,95
A22	7,95	8,35
A23	8,35	8,77
A24	8,77	9,21

II PIELIKUMS

Datu ziņošana un pārvaldība

1. DALĪBVALSTU ZIŅOJUMI

- 1.1. Kompetentās iestādes kontaktpunkts saskaņā ar 4. pantu elektroniski pārsūta I pielikuma A daļā noteiktos datus Eiropas Vides aģentūras ("aģentūra") pārvaldītajai centrālajai datu krātuvei.

Kontaktpunkts paziņo Komisijai un aģentūrai, kad dati ir pārsūtīti pa e-pastu uz šādām adresēm:

EC-CO2-HDV-IMPLEMENTATION@ec.europa.eu

un

HDV-monitoring@eea.europa.eu

2. RAŽOTĀJU ZIŅOJUMI

- 2.1. Ražotāji nekavējoties un ne vēlāk kā līdz 2018. gada 31. decembrim paziņo Komisijai šādu informāciju:

- a) ražotāja nosaukums, kas norādīts atbilstības vai individuālās apstiprināšanas sertifikātā;
- b) starptautiskais izgatavotāja identifikācijas kods (WMI kods), kā noteikts Komisijas Regulā (ES) Nr. 19/2011⁽¹⁾, kas jāizmanto jaunu lielas noslodzes transportlīdzekļu, kuri tiks laisti tirgū, identifikācijas numuros;
- c) kontaktpunkts, kas atbildīgs par datu augšupielādi aģentūras Komercedatu krātuvē.

Ražotāji bez kavēšanās paziņo Komisijai par jebkādām izmaiņām minētajā informācijā.

Paziņojumus nosūta uz 1.1. punktā minētajām adresēm.

- 2.2. Jauni ražotāji, kas ienāk tirgū, nekavējoties nosūta Komisijai 2.1. punktā minēto informāciju.

- 2.3. Ražotāja kontaktpunkts saskaņā ar 5. panta 1. punktu elektroniski pārsūta I pielikuma B daļas 2. punktā noteiktos datus aģentūras pārvaldītajai Komercedatu krātuvei.

Kontaktpunkts paziņo Komisijai un aģentūrai, kad dati ir pārsūtīti pa e-pastu uz 1.1. punktā minētajām adresēm.

3. DATU APSTRĀDE

- 3.1. Aģentūra veic saskaņā ar 1.1. un 2.3. punktu pārsūtīto datu apstrādi un apstrādātos datus ieraksta reģistrā.

- 3.2. Datus par lielas noslodzes transportlīdzekļiem, kas reģistrēti iepriekšējā kalendārajā gadā un ierakstīti reģistrā, publisko līdz katra gada 31. oktobrim, sākot no 2020. gada, izņemot datus no ailēm, kas norādītas 6. panta 1. punktā.

⁽¹⁾ Komisijas Regula (ES) Nr. 19/2011 (2011. gada 11. janvāris), kas attiecas uz mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju obligātās izgatavotāja plāksnītes un transportlīdzekļa identifikācijas numura tipa apstiprināšanas prasībām un ar ko īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 661/2009 par tipa apstiprināšanas prasībām attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu, to piekabju un tiem paredzēto sistēmu, sastāvdaļu un atsevišķu tehnisko vienību vispārējo drošību (OV L 8, 12.1.2011., 1. lpp.).

- 3.3. Ja kompetentā iestāde vai ražotājs konstatē kļūdas iesniegtajos datos, tie nekavējoties paziņo par kļūdām Komisijai un aģentūrai, iesniedzot kļūdu paziņošanas ziņojumu Centrālajā datu krātuvē vai Komercedatu krātuvē un nosūtot e-pastu uz 1.1. punktā minētajām adresēm.
 - 3.4. Komisija ar aģentūras atbalstu verificē paziņoto informāciju par kļūdām un attiecīgā gadījumā labo datus reģistrā.
 - 3.5. Komisija ar aģentūras atbalstu pirms nosūtīšanas termiņiem savlaicīgi dara pieejamus elektroniskos formātus datu pārsūtīšanai, kas minēta 1.1. un 2.3. punktā.
-

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA (ES) 2018/957

(2018. gada 28. jūnijs),

ar ko groza Direktīvu 96/71/EK par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 53. panta 1. punktu un 62. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Darba ņēmēju pārvietošanās brīvība, brīvība veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvība ir iekšējā tirgus pamatprincipi, kas noteikti Līgumā par Eiropas Savienības darbību (LESD). Savienība padziļina minēto principu īstenošanu un piemērošanu ar mērķi garantēt vienlīdzīgus konkurences apstākļus uzņēmumiem un to, lai tiktu ievērotas darba ņēmēju tiesības.
- (2) Pakalpojumu sniegšanas brīvība ietver arī uzņēmumu tiesības sniegt pakalpojumus citas dalībvalsts teritorijā un šajā nolūkā uz laiku norīkot savus darba ņēmējus uz šādas citas dalībvalsts teritoriju. Saskaņā ar LESD 56. pantu ir aizliegts ierobežot brīvību sniegt pakalpojumus Savienībā attiecībā uz tiem dalībvalstu pilsoņiem, kas veic uzņēmējdarbību vienā dalībvalstī, bet pakalpojumus sniedz personai, kas veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī.
- (3) Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 3. pantu Savienībai ir jāveicina sociālais taisnīgums un aizsardzība. Saskaņā ar LESD 9. pantu Savienībai, nosakot un īstenojot savu politiku un darbības, ir jāņem vērā prasības, kas saistītas ar augsta nodarbinātības līmeņa veicināšanu, atbilstīgas sociālās aizsardzības nodrošināšanu, sociālās atstumtības apkarošanu un izglītības, mācību un cilvēku veselības aizsardzības līmeņa paaugstināšanu.
- (4) Vairāk kā divdesmit gadus pēc Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 96/71/EK ⁽⁴⁾ pieņemšanas ir kļuvis nepieciešams novērtēt, vai tā vēl aizvien nodrošina pareizo līdzsvaru starp vajadzību veicināt pakalpojumu sniegšanas brīvību un nodrošināt vienlīdzīgus konkurences apstākļus, no vienas puses, un vajadzību aizsargāt darbā norīkoto darba ņēmēju tiesības, no otras puses. Lai nodrošinātu to, ka noteikumi tiek piemēroti vienādi, un lai panāktu patiesu sociālo konvergenci, līdztekus Direktīvas 96/71/EK pārskatīšanai par prioritāti būtu jāuzskata arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/67/ES ⁽⁵⁾ īstenošana un piemērošana.

⁽¹⁾ OV C 75, 10.3.2017., 81. lpp.

⁽²⁾ OV C 185, 9.6.2017., 75. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2018. gada 29. maija nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2018. gada 21. jūnija lēmums.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 96/71/EK (1996. gada 16. decembris) par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā (OV L 18, 21.1.1997., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/67/ES (2014. gada 15. maijs) par to, kā izpildīt Direktīvu 96/71/EK par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 1024/2012 par administratīvo sadarbību, izmantojot iekšējā tirgus informācijas sistēmu ("IMI regula") (OV L 159, 28.5.2014., 11. lpp.).

- (5) Darbā norīkoto darba ņēmēju jomā ļoti svarīga nozīme ir pietiekamiem un precīziem statistikas datiem, jo īpaši saistībā ar konkrētos nodarbinātības sektoros katrā dalībvalstī darbā norīkoto darba ņēmēju skaitu. Dalībvalstīm un Komisijai šādi dati būtu jāapkopo un jāuzrauga.
- (6) Vienlīdzīgas attieksmes princips un jebkādas ar valstspiederību saistītas diskriminācijas aizliegums ir nostiprināts Savienības tiesībās jau kopš dibināšanas Līgumiem. Vienādas darba samaksas princips ir īstenots ar sekundārajiem tiesību aktiem, un minētais princips attiecas ne tikai uz vīriešiem un sievietēm, bet arī uz darba ņēmējiem ar līgumu uz noteiktu laiku un salīdzināmiem pastāvīgajiem darba ņēmējiem, uz nepilna laika un pilna laika darba ņēmējiem un uz pagaidu darba aģentūras darba ņēmējiem un salīdzināmiem lietotājuuzņēmuma darba ņēmējiem. Minētie principi ietver visu tādu pasākumu aizliegumu, kuri tieši vai netieši diskriminē valstspiederības dēļ. Piemērojot šos principus, ir jāņem vērā attiecīgā Eiropas Savienības Tiesas judikatūra.
- (7) Kompetentajām iestādēm un struktūrām saskaņā ar valsts tiesību aktiem un/vai praksi būtu jāvar pārliecināties, ka izmitināšanas apstākļi, ko darbā norīkotiem darba ņēmējiem tieši vai netieši nodrošina darba devēji, atbilst tiem valsts noteikumiem dalībvalstī, uz kuras teritoriju darba ņēmēji tiek norīkoti darbā (uzņēmējadalībvalsts), kas ir piemērojami arī darbā norīkotajiem darba ņēmējiem.
- (8) Darbā norīkotajiem darba ņēmējiem, kurus no pastāvīgās darba vietas uzņēmējadalībvalstī uz laiku nosūta uz citu darba vietu, būtu jāsaņem vismaz tāda pati komandējuma nauda vai atlīdzība, kādu attiecīgajā dalībvalstī piemēro vietējiem darba ņēmējiem, kad tie atrodas ārpus savas dzīvesvietas profesionālu iemeslu dēļ, to ceļa, ēdināšanas un naktsmītnes izdevumu segšanai. Tam būtu jāattiecas arī uz izmaksām, kas radušās darbā norīkotiem darba ņēmējiem, kad tiem ir jāceļo uz savu pastāvīgo darba vietu uzņēmējadalībvalstī un no tās. Būtu jāizvairās no dubultas ceļa, ēdināšanas un naktsmītnes izmaksu segšanas.
- (9) Norīkošana darbā pēc būtības ir īslaicīga. Darbā norīkotie darba ņēmēji pēc tam, kad viņi ir pabeiguši darbu, kuram viņi tikuši norīkoti, parasti atgriežas dalībvalstī, no kuras viņi tikuši nosūtīti. Tomēr, ņemot vērā to, ka daži norīkojumi ir ilglaicīgi, un atzīstot saikni starp uzņēmējadalībvalsts darba tirgu un darba ņēmējiem, kas norīkoti darbā uz tik ilgiem laikposmiem, gadījumos, kad norīkojums pārsniedz 12 mēnešus, uzņēmējadalībvalstīm būtu jānodrošina, ka uzņēmumi, kas norīko darbā darba ņēmējus uz šo uzņēmējadalībvalstu teritoriju, garantētu šiem darba ņēmējiem papildu nodarbinātības noteikumu kopumu, kas obligāti jāpiemēro darba ņēmējiem tajā dalībvalstī, kurā darbs tiek veikts. Pēc pakalpojumu sniedzēja motivēta paziņojuma minētais laikposms būtu jāpagarina.
- (10) Lielāka darba ņēmēju aizsardzība ir jānodrošina tādēļ, lai garantētu brīvību sniegt pakalpojumus taisnīgi gan īstermiņā, gan ilgtermiņā, jo īpaši novēršot Līgumos paredzēto tiesību pārkāpšanu. Tomēr noteikumi, ar kuriem nodrošina šādu darba ņēmēju aizsardzību, nevar skart tādu uzņēmumu, kas norīko darba ņēmējus darbā uz citas dalībvalsts teritoriju, tiesības atsaukties uz brīvību sniegt pakalpojumus tostarp tajos gadījumos, kad norīkojums darbā pārsniedz 12 mēnešus vai attiecīgā gadījumā 18 mēnešus. Tādēļ jebkuriem noteikumiem, ko piemēro darbā norīkotiem darba ņēmējiem saistībā ar norīkojumu, kas pārsniedz 12 mēnešus vai attiecīgā gadījumā 18 mēnešus, ir jāatbilst minētajai brīvībai. Saskaņā ar iedibināto judikatūru pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojumi ir pieļaujami tikai tad, ja tie ir pamatoti ar sevišķi svarīgiem iemesliem saistībā ar sabiedrības interesēm un ja tie ir samērīgi un vajadzīgi.
- (11) Ja norīkojums darbā pārsniedz 12 mēnešus vai attiecīgā gadījumā 18 mēnešus, papildu nodarbinātības noteikumu kopumam, kas jānodrošina tam uzņēmumam, kurš darba ņēmējus norīko darbā uz citas dalībvalsts teritoriju, būtu jāattiecas arī uz tiem darba ņēmējiem, kuri tiek norīkoti darbā ar mērķi aizvietot citus darbā norīkotos darba ņēmējus, kas veic to pašu uzdevumu tajā pašā vietā, – lai nodrošinātu, ka šādas aizvietošanas netiek izmantotas, lai izvairītos no citkārt piemērojamiem noteikumiem.
- (12) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2008/104/EK⁽¹⁾ ir pausts princips, ka darba un nodarbinātības pamata nosacījumiem, ko piemēro pagaidu darba aģentūru darba ņēmējiem, vajadzētu būt vismaz tādiem pašiem, kādus šādiem darba ņēmējiem piemērotu, ja lietotājuuzņēmums pats tos būtu pieņēmis darbā veikt šo pašu darbu. Minētais princips būtu jāattiecinā arī uz pagaidu darba aģentūru darba ņēmējiem, kuri norīkoti darbā citas dalībvalsts teritorijā. Ja tiek piemērots minētais princips, lietotājuuzņēmumam būtu jāinformē pagaidu darba aģentūra par darba nosacījumiem un atalgojumu, ko tas piemēro saviem darba ņēmējiem. Dalībvalstis ar zināmiem nosacījumiem var atkāpties no vienlīdzīgas attieksmes un vienlīdzīgas samaksas principiem, ievērojot Direktīvas 2008/104/EK 5. panta 2. un 3. punktu. Ja tiek piemērots šāds izņēmums, pagaidu darbaspēka nodrošināšanas uzņēmumam vai darbā iekārtošanas aģentūrai nav vajadzīga informācija par lietotājuuzņēmuma darba nosacījumiem, un tāpēc nebūtu jāpiemēro informācijas prasība.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/104/EK (2008. gada 19. novembris) par pagaidu darba aģentūrām (OV L 327, 5.12.2008., 9. lpp.).

- (13) Pieredze liecina, ka darba ņēmēji, kurus pagaidu darbaspēka nodrošināšanas uzņēmums vai darbā iekārtošanas aģentūra ir izīrējusi lietotāju uzņēmumam, dažreiz tiek nosūtīti uz citas dalībvalsts teritoriju saistībā ar starptautisku pakalpojumu sniegšanu. Būtu jānodrošina minēto darba ņēmēju aizsardzība. Lai darba devējam dotu iespēju darbā norīkotajam darba ņēmējam attiecīgā gadījumā piemērot labvēlīgākus nodarbinātības noteikumus, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka lietotāju uzņēmums pagaidu darbaspēka nodrošināšanas uzņēmumu vai darbā iekārtošanas aģentūru informē par tādiem darbā norīkotiem darba ņēmējiem, kuri uz laiku strādā citas dalībvalsts teritorijā, nevis tās dalībvalsts teritorijā, kurā viņi parasti strādā vai nu pagaidu darbaspēka nodrošināšanas uzņēmumā vai darbā iekārtošanas aģentūrā vai lietotāju uzņēmumā.
- (14) Šai direktīvai, tāpat kā Direktīvai 96/71/EK, nebūtu jāskar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 883/2004 ⁽¹⁾ un (EK) Nr. 987/2009 ⁽²⁾ piemērošana.
- (15) Ņemot vērā starptautisko autopārvadājumu izteikti mobilo darba raksturu, šīs direktīvas īstenošana šajā nozarē rada īpašus juridiskus jautājumus un grūtības, kas mobilitātes tiesību aktu kopuma ietvaros jārisina ar īpašiem noteikumiem attiecībā uz autopārvadājumiem, pastiprinot arī cīņu pret krāpšanu un ļaunprātīgu izmantošanu.
- (16) Patiesi integrētā un konkurētspējīgā iekšējā tirgū uzņēmumi konkurē, pamatojoties uz tādiem faktoriem kā ražīgums, efektivitāte un darbaspēka izglītības un prasmju līmenis, kā arī to ražojumu un pakalpojumu kvalitāte un to inovācijas līmenis.
- (17) Dalībvalstu kompetencē ir paredzēt noteikumus par atalgojumu saskaņā ar valsts tiesību aktiem un/vai praksi. Jautājums par algu noteikšanu ir tikai un vienīgi dalībvalstu un sociālo partneru pārzinā. Īpaša uzmanība būtu jāvelta tam, lai netiktu nodarīts kaitējums valstu algu noteikšanas sistēmām vai lai netiktu ierobežota iesaistīto pušu brīvība.
- (18) Kad salīdzina darbā norīkotajam darba ņēmējam maksāto atalgojumu ar atalgojumu, kas pienākas saskaņā ar uzņēmējadalībvalsts valsts tiesību aktiem un/vai praksi, būtu jāņem vērā atalgojuma bruto summa. Būtu jāsalīdzina atalgojuma kopējās bruto summas, nevis atsevišķi atalgojuma pamatelementi, kas atbilstīgi šai direktīvai ir noteikti kā obligāti. Tomēr, lai nodrošinātu pārredzamību un palīdzētu kompetentajām iestādēm un struktūrām veikt pārbaudes un kontroles, atalgojuma pamatelementiem ir jābūt pietiekami detalizēti identificējamiem saskaņā ar dalībvalsts, no kuras attiecīgais darba ņēmējs ticis norīkots, tiesību aktiem un/vai praksi. Ja vien komandējuma nauda, kas saistīta ar attiecīgo norīkojumu neattiecas uz tādiem izdevumiem, kas faktiski radušies saistībā ar norīkojumu darbā, piemēram, ar ceļa, ēdināšanas un naktsmītnes izdevumiem, tā būtu jāuzskata par atalgojuma daļu un tā būtu jāņem vērā, lai salīdzinātu atalgojuma kopējās bruto summas.
- (19) Komandējuma nauda, kas saistīta ar attiecīgo norīkojumu darbā, bieži kalpo vairākiem mērķiem. Ciktāl tās mērķis ir atlīdzināt izdevumus, kas radušies saistībā ar norīkojumu darbā, piemēram, izdevumus par ceļu, ēdināšanu un naktsmītni, tā nebūtu jāuzskata par atalgojuma daļu. Dalībvalstu ziņā ir – atbilstīgi saviem valsts tiesību aktiem un/vai praksei – paredzēt noteikumus par šādu izdevumu atlīdzināšanu. Darba devējam būtu darbā norīkotajiem darba ņēmējiem šādi izdevumi jāatlīdzina saskaņā ar valsts tiesību aktiem un/vai praksi, ko piemēro darba attiecībām.
- (20) Ņemot vērā ar attiecīgo norīkojumu darbā saistītās komandējuma naudas būtiskumu, būtu jāizvairās no tā, ka nav skaidrs, kuri šādas komandējuma naudas elementi tiek piešķirti kā tādu izdevumu atlīdzinājums, kas radušies saistībā ar norīkojumu darbā. Visa komandējuma nauda būtu jāuzskata par tādu, ko izmaksā kā atlīdzību par izdevumiem, izņemot gadījumus, kad nodarbinātības noteikumos, kas izriet no normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, koplīgumiem, šķirējtiesas nolēmumiem vai līgumiskas vienošanās, ko piemēro darba attiecībām, ir noteikts, kuri komandējuma naudas elementi tiek piešķirti kā tādu izdevumu atlīdzinājums, kas radušies saistībā ar norīkojumu darbā, un kuri ir atalgojuma daļa.
- (21) Atalgojuma pamatelementiem un citiem nodarbinātības noteikumiem, ko paredz valsts tiesību akti vai koplīgumi, kā minēts šajā direktīvā, vajadzētu būt skaidriem un pārredzamiem visiem uzņēmumiem un darbā norīkotajiem darba ņēmējiem. Tā kā informācijas pārredzamība un piekļuve informācijai ir būtiska juridiskajai noteiktībai un tiesiba aizsardzībai, ņemot vērā Direktīvas 2014/67/ES 5. pantu, ir pamatoti paplašināt dalībvalstu pienākumu vienotā oficiālā tīmekļa vietnē publicēt informāciju par nodarbinātības noteikumiem un iekļaut tajā arī obligātos atalgojuma pamatelementus, kā arī papildu tādu nodarbinātības noteikumu kopumu, ko saskaņā ar šo direktīvu piemēro norīkojumam darbā, kas pārsniedz 12 mēnešus vai attiecīgā gadījumā 18 mēnešus. Katrai dalībvalstij būtu

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (OV L 166, 30.4.2004., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 987/2009 (2009. gada 16. septembris), ar ko nosaka īstenošanas kārtību Regulai (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (OV L 284, 30.10.2009., 1. lpp.).

jānodrošina, ka vienotajā oficiālajā tīmekļa vietnē iekļautā informācija ir precīza un tiek regulāri atjaunināta. Jebkādam uzņēmumam noteiktām sankcijām par to, ka tas nav ievērojis darbā norīkotajiem darba ņēmējiem garantējamās nodarbinātības noteikumus, vajadzētu būt samērīgām, un nosakot šādas sankcijas, būtu jo īpaši jāņem vērā tas, vai vienotajā oficiālajā valsts tīmekļa vietnē ievietotā informācija par nodarbinātības noteikumiem tika sniegta saskaņā ar Direktīvas 2014/67/ES 5. pantu, ievērojot sociālo partneru autonomiju.

- (22) Direktīvā 2014/67/ES ir paredzēti vairāki noteikumi, kas nodrošina to, ka noteikumi par darba ņēmēju norīkošanu darbā tiek izpildīti un ka tos ievēro visi uzņēmumi. Minētās direktīvas 4. pantā ir paredzēti faktiskie apstākļi, kurus var ņemt vērā konkrētu situāciju vispārējā novērtējumā, lai noteiktu, vai norīkojums darbā ir patiess, un lai novērstu noteikumu ļaunprātīgu izmantošanu un apiešanu.
- (23) Darba devējiem būtu pirms norīkojuma sākuma jāveic atbilstoši pasākumi, lai saskaņā ar Padomes Direktīvu 91/533/EEK ⁽¹⁾ darba ņēmējam sniegtu būtisku informāciju par nodarbinātības noteikumiem, kas attiecas uz norīkojumu darbā.
- (24) Ar šo direktīvu izveido līdzsvarotu regulējumu attiecībā uz pakalpojumu sniegšanas brīvību un darbā norīkoto darba ņēmēju aizsardzību, kurš ir nediskriminējošs, pārredzams un samērīgs un kurā vienlaikus ir ievērota valstu sociālo partneru attiecību dažādība. Šī direktīva neliedz piemērot tādus nodarbinātības noteikumus, kas darbā norīkotajiem darba ņēmējiem ir labvēlīgāki.
- (25) Lai novērstu pārkāpumus apakšuzņēmuma līgumu slēgšanas situācijās un lai aizsargātu darbā norīkoto darba ņēmēju tiesības, dalībvalstīm būtu jāveic atbilstoši pasākumi saskaņā ar Direktīvas 2014/67/ES 12. pantu, lai nodrošinātu atbildību apakšuzņēmuma līgumu slēgšanas gadījumos.
- (26) Lai nodrošinātu pareizu Direktīvas 96/71/EK piemērošanu, būtu jāpastiprina koordinācija starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm un/vai struktūrām un Savienības līmeņa sadarbība cīņā pret krāpšanu, kas saistīta ar darba ņēmēju norīkošanu darbā.
- (27) Ar darba ņēmēju darbā norīkošanu saistītas cīņas pret krāpšanu kontekstā Eiropas platformai sadarbības stiprināšanai nolūkā novērst nedeklarētu darbu ("platforma"), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu (ES) 2016/344 ⁽²⁾, saskaņā ar savām pilnvarām būtu jāpiedalās krāpšanas gadījumu uzraudzībā un izvērtēšanā, jāuzlabo dalībvalstu administratīvās sadarbības īstenošana un efektivitāte, jāveido brīdināšanas mehānismi un ar palīdzību un atbalstu jāpiedalās pastiprinātā kompetento iestāžu vai struktūru administratīvajā sadarbībā un informācijas apmaiņā starp tām. Pildot minētos uzdevumus, platformai ir cieši jāsadarbības ar Ekspertu komiteju par darba ņēmēju norīkošanu darbā, kas izveidota ar Komisijas Lēmumu 2009/17/EK ⁽³⁾.
- (28) Dažām ar darba ņēmēju darbā norīkošanu saistītām krāpšanas vai ļaunprātīgas izmantošanas situācijām ir pārrobežu raksturs, tāpēc ir pamatoti ar konkrētiem pasākumiem tiekties pastiprināt pārrobežu dimensiju attiecīgo dalībvalstu kompetento iestāžu vai struktūru veiktajās pārbaudēs, pieprasījumos un informācijas apmaiņā. Minētajā nolūkā administratīvās sadarbības ietvaros, kas paredzēta Direktīvās 96/71/EK un 2014/67/ES, jo īpaši Direktīvas 2014/67/ES 7. panta 4. punktā, kompetento iestāžu vai struktūru rīcībā vajadzētu būt līdzekļiem, kas nepieciešami, lai brīdinātu par šādām situācijām un lai apmainītos ar informāciju nolūkā novērst un apkarot krāpšanu un ļaunprātīgu izmantošanu.
- (29) Saskaņā ar dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem ⁽⁴⁾ dalībvalstis ir apņēmušās pamatotos gadījumos paziņojumam par saviem transponēšanas pasākumiem pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros izskaidrota saikne starp direktīvas elementiem un attiecīgajām daļām valsts transponēšanas instrumentos. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs šādu dokumentu nosūtīšanu uzskata par pamatotu.

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 91/533/EEK (1991. gada 14. oktobris) par darba devēja pienākumu informēt darbiniekus par darba līguma vai darba attiecību nosacījumiem (OV L 288, 18.10.1991., 32. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums (ES) 2016/344 (2016. gada 9. marts) par Eiropas platformas izveidi sadarbības stiprināšanai nolūkā novērst nedeklarētu darbu (OV L 65, 11.3.2016., 12. lpp.).

⁽³⁾ Komisijas Lēmums 2009/17/EK (2008. gada 19. decembris), ar ko izveido Ekspertu komiteju par darba ņēmēju norīkošanu darbā (OV L 8, 13.1.2009., 26. lpp.).

⁽⁴⁾ OV C 369, 17.12.2011., 14. lpp.

(30) Direktīva 96/71/EK būtu attiecīgi jāgroza,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Grozījumi Direktīvā 96/71/EK

Direktīvu 96/71/EK groza šādi:

1) direktīvas 1. pantu groza šādi:

- a) panta nosaukumu aizstāj ar "Priekšmets un darbības joma";
- b) pantā iekļauj šādus punktus:

–1. Ar šo direktīvu nodrošina darbā norīkoto darba ņēmēju aizsardzību viņu norīkojuma laikā saistībā ar pakalpojumu sniegšanas brīvību, paredzot obligātus noteikumus, kuri ir jāievēro attiecībā uz darba apstākļiem un darba ņēmēju veselības un drošības aizsardzību.

–1.a Šī direktīva nekādā veidā neietekmē dalībvalstīs un Savienības līmenī atzīto pamattiesību īstenošanu, tostarp tiesības vai brīvību streikot vai veikt citu rīcību, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem un/vai praksi paredzēta konkrētajās dalībvalstu darba attiecību sistēmās. Tāpat tā neskar tiesības apspriest, slēgt un izpildīt koplīgumus, vai arī kolektīvi rīkoties saskaņā ar valsts tiesību aktiem un/vai praksi.”;

c) panta 3. punktu groza šādi:

i) punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“c) kā pagaidu darbaspēka nodrošināšanas uzņēmums vai darbā iekārtošanas aģentūra izīrē darba ņēmēju lietotājuuzņēmumam, kas ir reģistrēts vai darbojas dalībvalstī, ar noteikumu, ka starp pagaidu darbaspēka nodrošināšanas uzņēmumu vai darbā iekārtošanas aģentūru un darba ņēmēju norīkojuma laikā ir darba attiecības.”;

ii) pievieno šādas daļas:

“Gadījumā, kad darba ņēmējam, kuru kā minēts c) apakšpunktā pagaidu darbaspēka nodrošināšanas uzņēmums vai darbā iekārtošanas aģentūra ir izīrējusi lietotājuuzņēmumam, ir jāveic darbs saistībā ar tādu starptautisku pakalpojumu sniegšanu a), b) vai c) apakšpunkta nozīmē, ko nodrošina lietotājuuzņēmums tās dalībvalsts teritorijā, kas nav dalībvalsts, kurā darba ņēmējs parasti strādā pagaidu darbaspēka nodrošināšanas uzņēmumā, vai darbā iekārtošanas aģentūrā vai lietotājuuzņēmumā, uzskata, ka darba ņēmēju darbā attiecīgās dalībvalsts teritorijā ir norīkojis tas pagaidu darbaspēka nodrošināšanas uzņēmums vai darbā iekārtošanas aģentūra, ar kuru darba ņēmējam ir darba attiecības. Pagaidu darbaspēka nodrošināšanas uzņēmums vai darbā iekārtošanas aģentūra tiek uzskatīta par 1. punktā minēto uzņēmumu un pilnībā atbilst attiecīgajiem šīs direktīvas un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/67/ES (*) noteikumiem.

Lietotājuuzņēmums laikus pirms otrajā daļā minētā darba uzsākšanas informē to pagaidu darbaspēka nodrošināšanas uzņēmumu vai darbā iekārtošanas aģentūru, kura ir izīrējusi darba ņēmēju.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/67/ES (2014. gada 15. maijs) par to, kā izpildīt Direktīvu 96/71/EK par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1024/2012 par administratīvo sadarbību, izmantojot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu (“IMI regula”) (OV L 159, 28.5.2014., 11. lpp.).”;

2) direktīvas 3. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Dalībvalstis, neatkarīgi no tā, kuras tiesības piemērojamas darba attiecībām, nodrošina, ka 1. panta 1. punktā minētie uzņēmumi darba ņēmējiem, kas ir norīkoti darbā uz to teritoriju, pamatojoties uz vienlīdzīgu attieksmi, garantē tādus nodarbinātības noteikumus, kuri aptver turpmāk minētos jautājumus, kas tajā dalībvalstī, kurā darbu veic, ir noteikti:

— ar normatīviem vai administratīviem aktiem un/vai

- ar koplīgumiem vai šķīrējtiesas nolēmumiem, kuri ir pasludināti par vispārēji piemērojamiem vai kurus citādā veidā piemēro saskaņā ar 8. punktu:
- a) maksimālais darba un minimālais atpūtas laiks;
 - b) minimālais apmaksātais ikgadējais atvaļinājums;
 - c) atalgojums, tai skaitā likmes par virsstundām; šo apakšpunktu nepiemēro papildu arodpensiju shēmām;
 - d) darba ņēmēju izīrēšanas nosacījumi, jo īpaši darba ņēmēju nodrošināšana, ko veic pagaidu darbaspēka nodrošināšanas uzņēmumi;
 - e) veselības aizsardzība, darba drošība un higiēna darbā;
 - f) aizsardzības pasākumi attiecībā uz grūtnieču nodarbinātības noteikumiem vai sieviešu nodarbinātības noteikumiem pēcdzemdību periodā, kā arī attiecībā uz bērnu un jauniešu nodarbinātības noteikumiem;
 - g) vienlīdzīga attieksme pret vīriešiem un sievietēm un citi diskrimināciju aizliedzoši noteikumi;
 - h) attiecībā uz darba ņēmēju, kurš atrodas ārpus savas pastāvīgās darba vietas, – izmitināšanas apstākļi gadījumos, kad darba devējs to nodrošina darba ņēmējiem, kuri atrodas ārpus savas pastāvīgās darba vietas;
 - i) komandējuma nauda vai izdevumu atlīdzināšana, lai darba ņēmējiem, kuri atrodas ārpus sava dzīvesvietas profesionālu iemeslu dēļ, segtu ceļa, ēdināšanas un naktsmītnes izdevumus.

Šā punkta i) apakšpunktu piemēro tikai ceļa, ēdināšanas un naktsmītnes izdevumiem, kas radušies darbā norīkoti darba ņēmējiem, kad viņiem dalībvalstī, uz kuras teritoriju viņi ir norīkoti, ir jāceļo uz savu pastāvīgo darba vietu un no tās, vai arī kad darba devējs viņus uz laiku no attiecīgās pastāvīgās darba vietas nosūta uz citu darba vietu.

Šajā direktīvā atalgojuma jēdzienu nosaka saskaņā ar tās dalībvalsts valsts tiesību aktiem un/vai praksi, uz kuras teritoriju darba ņēmējs ir norīkots, un tas ietver – visus atalgojuma pamatelementus, kas kā obligāti ir noteikti ar valsts normatīvajiem vai administratīvajiem aktiem, vai ar tādiem koplīgumiem vai šķīrējtiesas nolēmumiem, kuri attiecīgajā dalībvalstī ir pasludināti par vispārēji piemērojamiem vai kurus citādā veidā piemēro saskaņā ar 8. punktu.

Neskarot Direktīvas 2014/67/ES 5. pantu, dalībvalstis saskaņā ar valsts tiesību aktiem un/vai praksi – bez liekas kavēšanās un pārredzamā veidā – vienotajā oficiālajā valsts tīmekļa vietnē, kas norādīta minētajā pantā, publicē informāciju par nodarbinātības noteikumiem, tostarp par šā punkta trešajā daļā minētajiem atalgojuma pamatelementiem, un visiem nodarbinātības noteikumiem saskaņā ar šā panta 1.a punktu.

Dalībvalstis nodrošina, ka vienotajā oficiālajā valsts tīmekļa vietnē sniegtā informācija ir precīza un atjaunināta. Komisija savā tīmekļa vietnē publicē valstu vienoto oficiālo tīmekļa vietņu adreses.

Ja pretēji Direktīvas 2014/67/ES 5. pantam, valsts vienotajā oficiālajā tīmekļa vietnē netiek norādīts, kuri nodarbinātības noteikumi ir jāpiemēro, šo apstākli ņem vērā saskaņā ar valsts tiesību aktiem un/vai praksi, kad tiek noteiktas sankcijas gadījumā, ja ir pārkāpti valsts noteikumi, kas pieņemti, ievērojot šo direktīvu, ciktāl tas nepieciešams, lai nodrošinātu to samērīgumu.”;

- b) iekļauj šādus punktus:

“1.a Ja faktiskais norīkojuma ilgums pārsniedz 12 mēnešus, dalībvalstis, neatkarīgi no tā, kuras tiesības piemērojamas darba attiecībām, nodrošina, ka 1. panta 1. punktā minētie uzņēmumi darba ņēmējiem, kas ir norīkoti darbā uz to teritoriju papildus šā panta 1. punktā minētajiem nodarbinātības noteikumiem, pamatojoties uz vienlīdzīgu attieksmi, garantē visus piemērojamos nodarbinātības noteikumus, kas dalībvalstī, kurā darbu veic, ir noteikti:

— ar normatīviem vai administratīviem aktiem un/vai

— ar koplīgumiem vai šķīrējtiesas nolēmumiem, kuri ir pasludināti par vispārēji piemērojamiem vai kurus citādā veidā piemēro saskaņā ar 8. punktu.

Šā punkta pirmo daļu nepiemēro šādiem jautājumiem:

- a) darba līguma noslēgšanas un izbeigšanas procedūras, formalitātes un nosacījumi, tostarp konkurences aizlieguma klauzulas;
- b) papildu arodpensiju shēmas.

Ja pakalpojumu sniedzējs iesniedz motivētu paziņojumu, dalībvalsts, kurā tiek sniegts pakalpojums, pirmajā daļā minēto laikposmu pagarina līdz 18 mēnešiem.

Ja 1. panta 1. punktā minētais uzņēmums darbā norīkotu darba ņēmēju aizstāj ar citu darbā norīkotu darba ņēmēju, kas veic to pašu uzdevumu tajā pašā vietā, norīkojuma ilgums šā punkta nolūkā ir attiecīgo atsevišķo darbā norīkoto darba ņēmēju norīkojumu laikposmu kumulatīvais ilgums.

Šā punkta ceturtajā daļā minēto jēdzienu "to pašu uzdevumu tajā pašā vietā" nosaka, cita starpā ņemot vērā sniedzamā pakalpojuma un veicamā darba būtību un darba vietas adresi(-es).

1.b Dalībvalstis nodrošina, ka 1. panta 3. punkta c) apakšpunktā minētie uzņēmumi darbā norīkotajiem darba ņēmējiem garantē tādas nodarbinātības noteikumus, kādus, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/104/EK (*) 5. pantu, piemēro pagaidu darba aģentūru darba ņēmējiem, kurus ir izīrējušas pagaidu darba aģentūras, kas ir reģistrētas tajā dalībvalstī, kurā darbs tiek veikts.

Lietotāju uzņēmums informē 1. panta 3. punkta c) apakšpunktā minētos uzņēmumus par nodarbinātības noteikumiem, ko tas piemēro saistībā ar darba nosacījumiem un atalgojumu, ciktāl uz to attiecas šā punkta pirmā daļa.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/104/EK (2008. gada 19. novembris) par pagaidu darba aģentūrām (OV L 327, 5.12.2008., 9. lpp.);

- c) panta 7. punktu aizstāj ar šādu:

"7. Šā panta 1.–6. punkta noteikumi nekavē piemērot darba ņēmējiem labvēlīgākus nodarbinātības noteikumus.

Komandējuma naudu, kas saistīta ar attiecīgo norīkojumu, uzskata par atalgojuma daļu, ja vien to neizmaksā, atlīdzinot tādas izdevumus, kas faktiski radušies saistībā ar norīkojumu darbā kā ceļa, ēdināšanas un naktsmītnes izdevumi. Darba devējs, neskarot 1. punkta pirmās daļas h) apakšpunktu, darbā norīkotajam darba ņēmējam šādus izdevumus atlīdzina saskaņā ar darba attiecībām piemērojamiem valsts tiesību aktiem un/vai praksi.

Ja darba attiecībām piemērojamos nodarbinātības noteikumos nav noteikts, vai – un tādā gadījumā kurus – ar attiecīgo norīkojumu saistītās komandējuma naudas elementus izmaksā, atlīdzinot tādas faktiskos izdevumus, kas radušies saistībā ar norīkojumu darbā, vai kuri no šiem elementiem ir daļa no atalgojuma, tad uzskata, ka visa komandējuma nauda tiek izmaksāta kā izdevumu atlīdzinājums;"

- d) panta 8. punktā otro un trešo daļu aizstāj ar šādu:

"Ja nav sistēmas koplīgumu vai šķīrējtiesas nolēmumu pasludināšanai par vispārēji piemērojamiem pirmās daļas nozīmē vai papildus šādai sistēmai, dalībvalstis, ja tās tā nolemj, var balstīties uz:

- koplīgumiem vai šķīrējtiesas nolēmumiem, kas ir vispārēji piemērojami visiem līdzīgiem uzņēmumiem attiecīgajā ģeogrāfiskajā apgabalā un attiecīgajā profesijā vai rūpniecības nozarē, un/vai
- koplīgumiem, ko ir noslēgušas visplašāk pārstāvētās darba devēju un darba ņēmēju organizācijas valsts līmenī un ko piemēro visā valsts teritorijā,

ar noteikumu, ka to piemērošana 1. panta 1. punktā minētajiem uzņēmumiem šā panta 1. punkta pirmajā daļā uzskaitītajos jautājumos, un, attiecīgā gadījumā, attiecībā uz nodarbinātības noteikumiem, kas ir jānodrošina darbā norīkotiem darba ņēmējiem saskaņā ar šā panta 1.a punktu, nodrošina vienlīdzīgu attieksmi pret šiem uzņēmumiem un pārējiem šajā daļā minētajiem uzņēmumiem, kas ir līdzīgā stāvoklī.

Uzskata, ka vienlīdzīga attieksme šā panta nozīmē pastāv, ja attiecīgās valsts uzņēmumiem līdzīgā situācijā:

— attiecīgajā vietā un jomā tiek noteikti tādi paši pienākumi, kā 1. panta 1. punktā minētajiem uzņēmumiem attiecībā uz šā panta 1. punkta pirmajā daļā minētajiem jautājumiem un, attiecīgā gadījumā, attiecībā uz nodarbinātības noteikumiem, kas darbā norīkoti darba ņēmējiem ir jānodrošina saskaņā ar šā panta 1.a punktu, un

— jāizpilda šādi pienākumi ar tādām pašām sekām.”;

e) panta 9. un 10. punktu aizstāj ar šādiem:

“9. Dalībvalstis var noteikt, ka 1. panta 1. punktā minētajiem uzņēmumiem 1. panta 3. punkta c) apakšpunktā minētajiem darba ņēmējiem papildus šā panta 1.b punktā minētajiem nodarbinātības noteikumiem ir jānodrošina tādi citi nodarbinātības noteikumi, ko piemēro pagaidu aģentūru darba ņēmējiem dalībvalstī, kurā darbs tiek veikts.

10. Šī direktīva neliedz dalībvalstīm saskaņā ar Līgumiem piemērot attiecīgās valsts uzņēmumiem un citu dalībvalstu uzņēmumiem, pamatojoties uz vienlīdzīgu attieksmi, nodarbinātības noteikumus jautājumos, kas nav 1. punkta pirmajā daļā minētie jautājumi, attiecībā uz sabiedriskās kārtības noteikumiem.”;

3) direktīvas 4. panta 2. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“2. Dalībvalstis paredz sadarbību starp kompetentajām iestādēm vai struktūrām, tostarp valsts iestādēm, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir atbildīgas par 3. pantā minēto nodarbinātības noteikumu uzraudzību, tostarp Savienības līmenī. Šāda sadarbība jo īpaši ir saistīta ar atbildēm uz pamatotiem šo iestāžu vai struktūru lūgumiem sniegt informāciju par darba ņēmēju starptautisko izīrēšanu un tādu acīmredzamu pārkāpumu vai iespējamu nelikumīgu darbību kā, piemēram, ar darba ņēmēju norīkošanu darbā saistītu starptautisku nedeklarēta darba un fiktīvas pašnodarbinātības gadījumu, apkarošanu. Ja tās dalībvalsts, no kuras attiecīgais darba ņēmējs ir norīkots darbā, kompetentajai iestādei vai struktūrai nav tās dalībvalsts, kuras teritorijā attiecīgais darba ņēmējs ir norīkots darbā, kompetentās iestādes vai struktūras pieprasītās informācijas, tā mēģina iegūt šo informāciju no citām attiecīgās dalībvalsts iestādēm vai struktūrām. Ja dalībvalstij, kuras teritorijā attiecīgais darba ņēmējs ir norīkots darbā, informācija pastāvīgi tiek sniegta ar kavēšanos, par to tiek informēta Komisija, kas veic atbilstīgus pasākumus.”;

4) direktīvas 5. pantu aizstāj ar šādu:

“5. pants

Uzraudzība, kontrole un izpilde

Dalībvalsts, kuras teritorijā attiecīgais darba ņēmējs ir norīkots darbā, un dalībvalsts, no kuras attiecīgais darba ņēmējs ir norīkots, ir atbildīgas par šajā direktīvā un Direktīvā 2014/67/ES paredzēto pienākumu uzraudzību, kontroli un izpildi, un tās veic atbilstīgus pasākumus gadījumā, ja šīs direktīvas prasības netiek pildītas.

Dalībvalstis paredz noteikumus par sankcijām, ko piemēro par to valsts noteikumu pārkāpumiem, kuri pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to piemērošanu. Paredzētās sankcijas ir efektīvas, samērīgas un atturošas.

Dalībvalstis jo īpaši nodrošina, lai darba ņēmējiem un/vai darba ņēmēju pārstāvjiem būtu pieejamas atbilstīgas procedūras šīs direktīvas noteikto pienākumu izpildei.

Gadījumos, kad pēc vispārēja novērtējuma, ko dalībvalsts veikušas, ievērojot Direktīvas 2014/67/ES 4. pantu, tiek konstatēts, ka uzņēmums neatbilstīgi vai krāpnieciski rada iespaidu, ka darba ņēmēja situācija ietilpst šīs direktīvas darbības jomā, attiecīgā dalībvalsts nodrošina, ka attiecīgais darba ņēmējs gūst labumu no attiecīgajiem tiesību aktiem un prakses.

Dalībvalstis nodrošina, lai šā panta piemērošanas rezultātā attiecīgajam darba ņēmējam netiktu piemēroti mazāk labvēlīgi nosacījumi nekā tie, kurus piemēro darbā norīkotajiem darba ņēmējiem.”;

5) pielikuma ievaddaļu aizstāj ar šādu:

“Pie 3. panta 2. punktā minētajām darbībām pieder visi būvdarbi, kas saistīti ar ēku celtniecību, remontēšanu, apkopi, pārveidošanu vai nojaukšanu, un jo īpaši šādi darbi.”.

2. pants

Pārskatīšana

1. Komisija pārskata šīs direktīvas piemērošanu un īstenošanu. Līdz 2023. gada 30. jūlijam Komisija iesniedz ziņojumu par šīs direktīvas piemērošanu un īstenošanu Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un vajadzības gadījumā ierosina nepieciešamos grozījumus šajā direktīvā un Direktīvā 96/71/EK.
2. Ziņojumā, kas minēts 1. punktā, iekļauj novērtējumu par to, vai ir vajadzīgi papildu pasākumi, lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus un lai aizsargātu darba ņēmējus:
 - a) apakšuzņēmuma līgumu slēgšanas gadījumā;
 - b) saistībā ar šīs direktīvas 3. panta 3. punktu, ņemot vērā norises attiecībā uz tiesību aktu, ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/22/EK ⁽¹⁾ groza attiecībā uz kontroles prasībām, un paredz konkrētus noteikumus attiecībā uz Direktīvu 96/71/EK un Direktīvu 2014/67/ES saistībā ar autovadītāju norīkošanu darbā autotransporta nozarē.

3. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstis līdz 2020. gada 30. jūlijam pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis nekavējoties dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.
Tās piemēro minētos noteikumus no 2020. gada 30. jūlija. Līdz minētajam datumam Direktīvu 96/71/EK turpina piemērot redakcijā, kas pastāv pirms grozījumiem, kuri ieviesti ar šo direktīvu.
Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsaucē.
2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.
3. Šo direktīvu piemēro autotransporta nozarē, sākot no dienas, kad piemēro tiesību aktu, ar ko groza Direktīvu 2006/22/EK attiecībā uz kontroles prasībām un paredz konkrētus noteikumus attiecībā uz Direktīvu 96/71/EK un Direktīvu 2014/67/ES saistībā ar autovadītāju norīkošanu darbā autotransporta nozarē.

4. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

5. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2018. gada 28. jūnijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
A. TAJANI

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
L. PAVLOVA

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/22/EK (2006. gada 15. marts) par minimālajiem nosacījumiem Padomes Regulu (EEK) Nr. 3820/85 un Nr. 3821/85 īstenošanai saistībā ar sociālās jomas tiesību aktiem attiecībā uz darbībām autotransporta jomā un par Padomes Direktīvas 88/599/EEK atcelšanu (OV L 102, 11.4.2006., 35. lpp.).

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA (ES) 2018/958**(2018. gada 28. jūnijs)****par samērīguma novērtēšanu pirms jaunas profesiju reglamentācijas pieņemšanas**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 46. pantu, 53. panta 1. punktu un 62. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Brīvība izvēlēties profesiju ir viena no pamattiesībām. Eiropas Savienības Pamattiesību harta ("Harta") garantē brīvību izvēlēties profesiju, kā arī darījumdarbības brīvību. Darba ņēmēju pārvietošanās brīvība, brīvība veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvība ir iekšējā tirgus pamatprincipi, kas noteikti Līgumā par Eiropas Savienības darbību (LESD). Tāpēc valstu noteikumi, ar kuriem organizē piekļuvi darbībai reglamentētās profesijās, nedrīkstētu veidot nepamatotus vai nesamērīgus šķēršļus, kas kavētu minēto pamattiesību īstenošanu.
- (2) Ja Savienības tiesību aktos nav īpašu noteikumu, kas saskaņo prasības attiecībā uz piekļuvi darbībai reglamentētā profesijā vai darbošanos tajā, dalībvalsts kompetencē ir lemt, vai un kādā veidā reglamentēt profesiju, nepārkāpjot nediskriminēšanas un samērīguma principus.
- (3) Samērīguma princips ir viens no Savienības tiesību vispārējiem principiem. No judikatūras ⁽³⁾ izriet, ka valstu pasākumiem, kuru rezultātā LESD garantēto pamatbrīvību īstenošana tiek kavēta vai padarīta nepievilcīgāka, būtu jāizpilda četri noteikumi, proti: tie būtu jāpiemēro nediskriminējošā veidā; to pamatā vajadzētu būt sabiedrības interešu mērķiem; tiem vajadzētu būt piemērotiem, lai panāktu ar tiem iecerētā mērķa sasniegšanu; un tiem vajadzētu paredzēt vienīgi to, kas nepieciešams minētā mērķa sasniegšanai.
- (4) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2005/36/EK ⁽⁴⁾ ietverts dalībvalstu pienākums, uzsākot "savstarpējās novērtēšanas procesu", novērtēt, cik samērīgas ir to prasības, kas ierobežo piekļuvi darbībai reglamentētās profesijās vai darbošanos tajās, un paziņot minētā novērtējuma rezultātus Komisijai. Minētais process nozīmē, ka dalībvalstīm bija jāizvērtē visi to tiesību akti attiecībā uz visām profesijām, kas reglamentētas to teritorijā.
- (5) Savstarpējās novērtēšanas procesa rezultāti atklāja, ka trūkst skaidrības par kritērijiem, kas dalībvalstīm jāizmanto, novērtējot, cik samērīgas ir prasības, kas ierobežo piekļuvi darbībai reglamentētās profesijās vai darbošanos tajās, kā arī to, ka šo prasību kontrole ir neviendabīga visos reglamentācijas līmeņos. Lai novērstu iekšējā tirgus sadrumstalotību un šķēršļus, kas jāpārvar, lai uzsāktu vai izvērstu noteiktas darbības darbinieka vai pašnodarbinātā statusā, vajadzētu būt vienotai pieejai Savienības līmenī, lai nepieļautu, ka tiek pieņemti nesamērīgi pasākumi.
- (6) Savā 2015. gada 28. oktobra paziņojumā "vienotā tirgus pilnīgošana – plašākas iespējas cilvēkiem un uzņēmējdarbībai" Komisija norādīja, ka ir jāpieņem analītisks samērīguma satvars, lai dalībvalstis to izmantotu, pārskatot profesiju esošo reglamentāciju vai ierosinot jaunu.

⁽¹⁾ OV C 288, 31.8.2017., 43. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2018. gada 14. jūnija nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2018. gada 21. jūnija lēmums.

⁽³⁾ Tiesas 1995. gada 30. novembra spriedums lietā *Gebhard*, C-55/94, ECLI:EU:C:1995:411, 37. punkts.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/36/EK (2005. gada 7. septembris) par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu (OV L 255, 30.9.2005., 22. lpp.).

- (7) Šīs direktīvas mērķis ir paredzēt noteikumus attiecībā uz samērīguma novērtēšanu, kas dalībvalstīm jāveic pirms jaunas profesiju reglamentācijas ieviešanas vai esošās grozīšanas, lai nodrošinātu iekšējā tirgus pienācīgu darbību, vienlaikus garantējot pārredzamību un augstu patērētāju aizsardzības līmeni.
- (8) Darbībām, kas ir ietvertas šajā direktīvā, būtu jāattiecas uz reglamentētajām profesijām, kas ietilpst Direktīvas 2005/36/EK darbības jomā. Šī direktīva būtu jāpiemēro prasībām, kas ierobežo piekļuvi darbībai reglamentētās profesijās vai darbošanos tajās vai jaunās profesijās, kuru reglamentēšanu dalībvalstis apsver. Šī direktīva būtu jāpiemēro papildus Direktīvai 2005/36/EK un neskarot citus noteikumus, kas paredzēti atsevišķā Savienības tiesību aktā par piekļuvi darbībai konkrētā reglamentētā profesijā vai darbošanos tajā.
- (9) Šī direktīva neskar dalībvalstu kompetenci noteikt izglītības un profesionālās apmācības sistēmu organizēšanu un saturu un jo īpaši attiecībā uz iespēju deleģēt profesionālajām organizācijām pilnvaras organizēt vai uzraudzīt profesionālo izglītību un apmācību. Noteikumiem, kas neierobežo piekļuvi darbībai reglamentētās profesijās vai darbošanos tajās, piemēram, redakcionāliem grozījumiem, apmācību kursu satura tehniskiem pielāgojumiem vai apmācību noteikumu modernizācijai, nebūtu jāietilpst šīs direktīvas darbības jomā. Ja profesionālās izglītības vai apmācības periods ietver darbības, kas tiek atalgotas, būtu jāgarantē brīvība veikt uzņēmējdarbību un brīvība sniegt pakalpojumus.
- (10) Ja dalībvalstis transponē konkrētas prasības, kas attiecībā uz konkrētas profesijas reglamentāciju noteiktas atsevišķā Savienības tiesību aktā, kurš neatstāj dalībvalstīm iespēju izvēlēties precīzu veidu, kā tās transponēt, samērīguma novērtēšana, kā prasīts atbilstīgi attiecīgiem šīs direktīvas noteikumiem, nebūtu jāpiemēro.
- (11) Dalībvalstīm būtu jāspēj izmantot vienotus reglamentējošos noteikumus, kas izstrādāti, pamatojoties uz skaidri definētiem juridiskiem jēdzieniem attiecībā uz dažādiem profesiju reglamentēšanas veidiem visā Savienībā. Pastāv dažādi profesijas reglamentēšanas veidi, piemēram, nosakot, ka konkrētai darbībai var piekļūt vai šo darbību var veikt tikai personas, kam ir attiecīga profesionālā kvalifikācija. Dalībvalstis var arī reglamentēt, kādā veidā var darboties profesijā, nosakot profesionālo nosaukumu izmantošanas noteikumus vai nosakot kvalifikācijas prasības tikai pašnodarbinātām personām, algotiem speciālistiem vai uzņēmumu vadītājiem vai to juridiskajiem pārstāvjiem, jo īpaši gadījumos, kad darbību veic juridiska persona profesionāla uzņēmuma veidā.
- (12) Pirms tiek ieviesti jauni vai grozīti esošie normatīvie vai administratīvie akti, kas ierobežo piekļuvi darbībai reglamentētās profesijās vai darbošanos tajās, dalībvalstīm būtu jānovērtē, vai šie noteikumi ir samērīgi. Novērtēšanas apjomam vajadzētu būt samērīgam ar ieviešamo noteikumu būtību, saturu un ietekmi.
- (13) Dalībvalstu pienākums ir pierādīt pamatotību un samērīgumu. Tādējādi dalībvalsts ierosinātās reglamentācijas iemeslu pamatojumam būtu jāpievieno analīze, kurā izvērtē dalībvalsts pieņemtā pasākuma atbilstību un samērīgumu, un konkrēti pierādījumi, kas pamato tās argumentus. Lai gan dalībvalstij pirms šāda pasākuma pieņemšanas nav jāiesniedz īpašs pētījums vai īpaša veida pierādījumi vai materiāli par tā samērīgumu, tai būtu jāveic objektīva analīze, kas pierāda, ka pastāv patiesi riski sabiedrības interešu mērķu sasniegšanai, ņemot vērā konkrētos apstākļus minētajā dalībvalstī.
- (14) Dalībvalstīm samērīguma novērtējumi būtu jāveic objektīvi un neatkarīgi, tostarp, ja profesija tiek reglamentēta netieši, piešķirot reglamentēšanas pilnvaras konkrētai profesionālai struktūrai. Minētie novērtējumi varētu ietvert atzinumu, ko sniegusi neatkarīga struktūra, kurai attiecīgā dalībvalsts uzticējusi sniegt šādu atzinumu, tostarp esošas struktūras, kuras ir iesaistītas valsts likumdošanā. Tas ir jo īpaši svarīgi gadījumos, kad novērtēšanu veic vietējās iestādes, reglamentējošās struktūras vai profesionālās organizācijas, kuras tuvāk pārzina vietējos apstākļus un kurām ir īpašas zināšanas, un kuras tāpēc noteiktos gadījumos varētu vislabāk noteikt veidu, kā sasniegt sabiedrības interešu mērķus, bet kuru politiskā izvēle varētu sniegt labumu jau nodibinātiem ekonomikas dalībniekiem uz tirgus jaunpienācēju rēķina.
- (15) Ir lietderīgi pārraudzīt tādu jaunu vai grozītu noteikumu samērīgumu, kas ierobežo piekļuvi darbībai reglamentētās profesijās vai darbošanos tajās. Ierobežojošu valsts tiesību aktu samērīgums reglamentēto profesiju jomā būtu jāpārskata, ne tikai pamatojoties uz minētā valsts tiesību akta mērķi tā pieņemšanas brīdī, bet arī ņemot vērā tā sekas, kas novērtētas pēc tā pieņemšanas. Valsts tiesību akta samērīguma novērtēšana būtu jāveic, pamatojoties uz to, kāda attīstība ir notikusi reglamentētās profesijas jomā pēc tiesību akta pieņemšanas.

- (16) Kā to apstiprina iedibinātā judikatūra, ir aizliegti jebkādi nepamatoti ierobežojumi, kas izriet no valsts tiesību aktiem un kas ierobežo uzņēmējdarbības veikšanas brīvību vai pakalpojumu sniegšanas brīvību, tostarp jebkāda diskriminācija valstspiederības vai dzīvesvietas dēļ.
- (17) Ja iespēja uzsākt vai izvērst darbību darbinieka vai pašnodarbinātā statusā ir atkarīga no tā, vai tiek izpildītas konkrētas prasības, kas attiecas uz konkrētu profesionālo kvalifikāciju, ko tieši vai netieši ir noteikušas dalībvalstis, ir jānodrošina, ka šādas prasības ir pamatotas ar sabiedrības interešu mērķiem, piemēram, ar mērķiem LESD izpratnē, proti, sabiedriskā kārtība, valsts drošība un sabiedrības veselība, vai ar sevišķi svarīgiem iemesliem, kas skar vispārējas intereses un kas par tādiem atzīti Tiesas judikatūrā. Nepieciešams arī precizēt, ka par sevišķi svarīgiem iemesliem, kas skar vispārējas intereses un kas par tādiem atzīti Tiesas judikatūrā, uzskatāmi arī šādi iemesli: sociālā nodrošinājuma sistēmas finansiālā līdzsvara saglabāšana; patērētāju, pakalpojumu saņēmēju, tostarp garantējot amatniecības darba kvalitāti, un darba ņēmēju aizsardzība, atbilstīgas tiesvedības aizsardzība; tirgus darījumu taisnīguma nodrošināšana; krāpšanas apkarošana, nodokļu nemaksāšanas un izvairīšanās no nodokļu maksāšanas novēršana un fiskālās uzraudzības efektivitātes aizsardzība; transporta drošība; vides un pilsētvides aizsardzība; dzīvnieku veselība; intelektuālais īpašums; valsts vēstures un mākslas mantojuma nodrošināšana un saglabāšana; sociālās politikas mērķi; un kultūrpolitikas mērķi. Saskaņā ar iedibināto judikatūru tikai ekonomiskas dabas pamatojums, proti, valsts ekonomikas veicināšana, ierobežojot pamatbrīvības, vai tikai administratīvi apsvērumi, piemēram, kontroles vai statistikas informācijas vākšana, nevar tikt uzskatīti par sevišķi svarīgiem iemesliem, kas skar vispārējas intereses.
- (18) Dalībvalstu ziņā ir noteikt, kādu aizsardzības līmeni tās vēlas nodrošināt sabiedrības interešu mērķiem, un atbilstīgu reglamentācijas līmeni samērīguma robežās. Tas, ka viena dalībvalsts piemēro stingrākus noteikumus nekā cita, nenozīmē, ka pirmās dalībvalsts noteikumi ir nesamērīgi un tāpēc nesaderīgi ar Savienības tiesību aktiem.
- (19) Attiecībā uz sabiedrības veselības aizsardzību saskaņā ar LESD 168. panta 1. punktu visu Savienības politiku un darbību definēšanā un īstenošanā ir jānodrošina augsts cilvēku veselības aizsardzības līmenis. Šī direktīva pilnībā atbilst minētajam mērķim.
- (20) Lai nodrošinātu, ka noteikumi, ko tās ievieš, un grozījumi, ko tās pieņem spēkā esošiem noteikumiem, ir samērīgi, dalībvalstīm būtu jāņem vērā samērīguma novērtēšanas kritēriji un papildu kritēriji, kas attiecas uz reglamentēto profesiju, kura tiek analizēta. Ja dalībvalsts ir nodomājusi reglamentēt profesiju vai grozīt esošos noteikumus, būtu jāņem vērā arī sabiedrības interešu mērķu sasniegšanu saistīto risku būtība, jo īpaši riski pakalpojuma saņēmējiem, tostarp patērētājiem, profesionāļiem vai trešām personām. Būtu arī jāpatur prātā, ka profesionālo pakalpojumu jomā starp patērētājiem un profesionāļiem parasti pastāv informācijas asimetrija, jo profesionāļiem ir augsta līmeņa tehniskās zināšanas, kuru patērētājiem var nebūt.
- (21) Prasības saistībā ar profesionālo kvalifikāciju būtu jāuzskata par nepieciešamām vienīgi tad, ja esošie pasākumi, piemēram, produktu drošuma vai patērētāju aizsardzības tiesības, nevar tikt uzskatīti par piemērotiem vai patiesi efektīviem iecerētā mērķa sasniegšanai.
- (22) Lai izpildītu samērīguma prasību, pasākumam vajadzētu būt piemērotam, lai nodrošinātu iecerētā mērķa sasniegšanu. Pasākums būtu jāuzskata par piemērotu iecerētā mērķa sasniegšanas nodrošināšanai vienīgi tad, ja tas patiesi atspoguļo centienus sasniegt minēto mērķi konsekventā un sistemātiskā veidā, piemēram, ja salīdzināmā veidā tiek risināti līdzīgi riski, kas attiecas uz noteiktām darbībām, un ja jebkādi izņēmumi attiecībā uz noteiktajiem ierobežojumiem tiek piemēroti saskaņā ar iecerēto mērķi. Turklāt valsts pasākumam būtu jādod reāls ieguldījums iecerēto mērķu sasniegšanā, un tāpēc tad, ja tam nav nekādas ietekmes uz sniegto pamatojumu, tas nebūtu jāuzskata par piemērotu.
- (23) Dalībvalstīm būtu pienācīgi jāņem vērā pasākumu kopējā ietekme uz personu brīvu pārvietošanos un pakalpojumu brīvu apriti Savienībā, uz patērētāju izvēli un uz sniegto pakalpojumu kvalitāti. Pamatojoties uz to, dalībvalstīm jo īpaši būtu jānoskaidro, vai ierobežojuma apmērs attiecībā uz piekļuvi darbībai reglamentētās profesijās vai darbošanos tajās ir samērīgs ar iecerēto mērķu nozīmīgumu un gaidāmajiem ieguvumiem.
- (24) Dalībvalstīm būtu jāsalīdzina iecerētais valsts pasākums ar alternatīviem un mazāk ierobežojošiem līdzekļiem, kuru rezultātā varētu sasniegt to pašu mērķi, bet tiktu piemēroti mazāki ierobežojumi. Ja pasākumi tiek pamatoti tikai ar patērētāju aizsardzību un identificētie riski skar tikai profesionāļu un patērētāju attiecības un tāpēc tiem nav negatīvas ietekmes uz trešām personām, dalībvalstīm būtu jāizvērtē, vai to mērķi nevarētu sasniegt ar līdzekļiem,

kas ir mazāk ierobežojoši nekā darbību rezervēšana profesionāļiem. Piemēram, ja patērētāji var pamatoti izvēlēties – izmantot vai neizmanto kvalificētu speciālistu sniegtos pakalpojumus –, būtu jāizmanto mazāk ierobežojoši līdzekļi, piemēram, profesionālā nosaukuma aizsardzība vai reģistrēšanās profesionālajā reģistrā. Reglamentācija, kas paredz darbību rezervēšanu un aizsargātu profesionālo nosaukumu, būtu jāapsver, ja pasākuma mērķis ir novērst būtiska kaitējuma risku sabiedrības interešu mērķiem, piemēram, sabiedrības veselībai.

- (25) Ja tas ir svarīgi no analizējamā pasākuma būtības un satura viedokļa, dalībvalstīm būtu jāņem vērā arī šādi elementi: saistība starp profesijas aptverto profesionālo darbību loku un nepieciešamo profesionālo kvalifikāciju; uzdevumu sarežģītība, jo īpaši saistībā ar nepieciešamās apmācības vai pieredzes apmēru, būtību un ilgumu; dažādu profesionālās kvalifikācijas iegūšanas veidu esamība; vai darbības, kas rezervētas kādiem noteiktiem profesionāļiem, var veikt arī citi profesionāļi; un reglamentētās profesijas praktizēšanā īstenotā autonomijas pakāpe, jo īpaši, ja ar reglamentēto profesiju saistītās darbības veikšanu kontrolē un par to ir atbildīgs pienācīgi kvalificēts profesionālis.
- (26) Šajā direktīvā ir ņemta vērā zinātnes un tehnoloģiju attīstība, un tā sekmē iekšējā tirgus pienācīgu darbību, tostarp digitālajā vidē. Ņemot vērā tehnoloģiskos jauninājumus un zinātnes attīstību, vairākām profesijām īpaši nozīmīgi varētu būt atjauninājumi attiecībā uz prasībām piekļuvei darbībai minētajās profesijās, jo īpaši profesionāliem pakalpojumiem, ko sniedz ar elektroniskiem līdzekļiem. Ja dalībvalstis reglamentē profesiju, būtu jāpievērš uzmanība tam, ka zinātnes un tehnoloģiju attīstība varētu mazināt vai palielināt informācijas asimetriju starp profesionāļiem un patērētājiem. Ja zinātnes un tehnoloģiju attīstība rada augstu risku sabiedrības interešu mērķiem, dalībvalstu ziņā ir attiecīgā gadījumā mudināt profesionāļus neatpalikt no minētās attīstības.
- (27) Dalībvalstīm būtu vispusīgi jāizvērtē apstākļi, kādos pasākums tiek pieņemts un īstenots, un jo īpaši jāpārbauda jaunu vai grozītu noteikumu ietekme saistībā ar citām prasībām, kas ierobežo piekļuvi darbībai profesijā vai darbošanās tajā. Varētu paredzēt, ka noteiktas darbības var uzsākt un izvērst ar noteikumu, ka ir izpildītas vairākas prasības, piemēram, ar profesijas organizatorisko struktūru saistītie noteikumi, obligāta dalība profesionālā organizācijā vai struktūrā, profesionālās ētikas, pārraudzības un atbildības noteikumi. Tāpēc, novērtējot jaunu vai grozītu aktu ietekmi, dalībvalstīm būtu jāņem vērā esošās profesijas praktizēšanai noteiktās prasības, tostarp prasības, kas attiecas uz pastāvīgu profesionālo izaugsmi, obligātu dalību profesionālā organizācijā vai struktūrā, reģistrācijas vai atļauju shēmu, kvantitatīviem ierobežojumiem, konkrētu juridisko formu un kapitāla daļu vai akciju turēšanu, teritoriālos ierobežojumus, daudznozaru ierobežojumus un nesavietojamības noteikumus, prasības attiecībā uz apdrošināšanas segumu, valodas zināšanu prasības, ciktāl tās nepieciešamas profesijas praktizēšanai, fiksētu minimālo un/vai maksimālo tarifu prasības, un prasības saistībā ar reklāmu.
- (28) Papildu prasību ieviešana varētu būt piemērota, lai sasniegtu sabiedrības interešu mērķus. Tas vien, ka to individuālā vai kopējā ietekme būtu jānovērtē, vēl nenozīmē, ka šīs prasības *prima facie* ir nesamērīgas. Piemēram, pienākums pastāvīgi iesaistīties profesionālajā izaugsmē varētu būt piemērots, lai nodrošinātu, ka profesionāļi seko attīstībai savās attiecīgajās jomās, ciktāl tas neparedz diskriminējošus un nesamērīgus noteikumus, kaitējot jaunpienācējiem. Tāpat par piemērotu varētu uzskatīt obligātu dalību profesionālā organizācijā vai struktūrā, ja valsts minētajām profesionālajām organizācijām vai struktūrām uzticējusi nodrošināt attiecīgos sabiedrības interešu mērķus, piemēram, uzraugot likumīgu profesijas praktizēšanu vai organizējot vai uzraugot pastāvīgu profesionālo apmācību. Ja profesijas neatkarību nevar pienācīgi garantēt ar citiem līdzekļiem, dalībvalstis varētu apsvērt iespēju piemērot aizsardzības pasākumus, piemēram, ierobežojot to personu līdzdalību, kas nav profesionāļi, vai paredzot, ka balstiesību vairākumam jāpieder personām, kas strādā profesijā, ja vien šādi aizsardzības pasākumi nepārsniedz to, kas ir nepieciešams sabiedrības interešu mērķa aizsargāšanai. Dalībvalstis varētu apsvērt fiksēta minimālā un/vai maksimālā tarifa prasības, kas pakalpojumu sniedzējiem ir jāievēro, jo īpaši attiecībā uz pakalpojumiem, kur tas ir nepieciešams, lai efektīvi piemērotu principu par izmaksu atlīdzināšanu, ciktāl šāds ierobežojums ir samērīgs un ja attiecīgā gadījumā ir paredzētas atkāpes no minimālajiem un/vai maksimālajiem tarifiem. Ja papildu prasību ieviešana dublē prasības, ko dalībvalsts jau ir ieviesusi kontekstā ar citiem noteikumiem vai procedūrām, šādas prasības nevar uzskatīt par samērīgām iecerētā mērķa sasniegšanai.
- (29) Saskaņā ar Direktīvas 2005/36/EK II sadaļu dalībvalstis nedrīkst pakalpojumu sniedzējiem, kas veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī un sniedz īslaicīgus un gadījuma rakstura profesionālos pakalpojumus, izvirzīt – piekļuvei darbībai reglamentētā profesijā vai lai darbotos tajā – prasības vai ierobežojumus, kas aizliegti ar minēto direktīvu, piemēram, atļauju saņemšanu no profesionālas organizācijas vai struktūras, reģistrāciju vai dalību tajā vai lai tiem būtu pārstāvji uzņēmējas dalībvalsts teritorijā. Dalībvalstis vajadzības gadījumā var prasīt pakalpojumu sniedzējiem, kuri vēlas sniegt īslaicīgus vai gadījuma rakstura pakalpojumus, sniegt informāciju rakstiskas deklarācijas veidā, ko iesniedz pirms pirmās pakalpojuma sniegšanas, un atjaunināt šo deklarāciju katru gadu. Tāpēc, lai atvieglotu profesionālo pakalpojumu sniegšanu, ir nepieciešams, ņemot vērā pakalpojuma īslaicīguma vai gadījuma raksturu, atkārtoti norādīt, ka prasībām, piemēram, par automātisku pagaidu reģistrāciju vai *pro forma* dalību profesionālā organizācijā vai struktūrā, iepriekšējām deklarācijām un dokumentiem, kā arī nodevu vai maksu samaksāšanu,

vajadzētu būt samērīgām. Šīs prasības nedrīkstētu radīt pakalpojumu sniedzējiem nesamērīgu apgrūtinājumu un nedrīkstētu radīt šķēršļus pakalpojumu sniegšanas brīvības īstenošanai vai padarīt to nepievilcīgāku. Dalībvalstīm jo īpaši būtu jānovērtē, vai prasība sniegt noteiktu informāciju un dokumentus saskaņā ar Direktīvu 2005/36/EK un vai iespēja iegūt papildu informāciju, izmantojot administratīvo sadarbību starp dalībvalstīm Iekšējā tirgus informācijas sistēmā, ir samērīga un pietiekama, lai nepieļautu nopietnu risku, ka pakalpojumu sniedzēji apies piemērojamos noteikumus. Šī direktīva tomēr nebūtu jāpiemēro pasākumiem, kas paredzēti, lai nodrošinātu atbilstību piemērojamiem nodarbinātības noteikumiem.

- (30) Kā apstiprina iedibinātā judikatūra, cilvēku veselība un dzīvība ieņem pirmo vietu starp interesēm, ko aizsargā LESD. Tāpēc dalībvalstīm būtu pienācīgi jāņem vērā mērķis nodrošināt augstu cilvēku veselības aizsardzības līmeni, novērtējot veselības aprūpes profesiju prasības, piemēram, rezervētas darbības, aizsargāts profesionālais nosaukums, nepārtraukta profesionālā attīstība vai noteikumi par profesijas organizatorisko struktūru, profesionālā ētika un pārraudzība, vienlaikus ievērojot minimālās apmācības prasības, kas noteiktas Direktīvā 2005/36/EK. Dalībvalstīm jo īpaši būtu jānodrošina, ka veselības aprūpes profesiju reglamentācija, kas skar sabiedrības veselību un pacientu drošību, ir samērīga un palīdz nodrošināt piekļuvi veselības aprūpei, kas ir viena no Hartā atzītām pamattiesībām, kā arī drošu, augstas kvalitātes un efektīvu veselības aprūpi iedzīvotājiem to teritorijā. Izstrādājot politiku attiecībā uz veselības aprūpes pakalpojumiem, būtu jāņem vērā nepieciešamība nodrošināt pieejamību, pakalpojuma augstu kvalitāti un pienācīgu un drošu apgādi ar zālēm saskaņā ar sabiedrības veselības vajadzībām attiecīgās dalībvalsts teritorijā, kā arī nepieciešamība nodrošināt veselības aprūpes speciālistu profesionālo neatkarību. Attiecībā uz veselības aprūpes profesiju reglamentācijas pamatojumu dalībvalstīm būtu jāņem vērā mērķis nodrošināt augstu cilvēka veselības aizsardzības līmeni, tostarp pieejamību un augstas kvalitātes veselības aprūpi iedzīvotājiem, un pienācīgu un drošu apgādi ar zālēm, ņemot vērā rīcības brīvību, kas minēta šīs direktīvas 1. pantā.
- (31) Iekšējā tirgus pienācīgai darbībai ir svarīgi nodrošināt, ka dalībvalstis pirms tādu jaunu prasību ieviešanas vai esošo prasību grozīšanas, kas ierobežo piekļuvi darbībai reglamentētās profesijās vai darbošanos tajās, sniedz informāciju iedzīvotājiem, pārstāvošajām asociācijām un citām attiecīgajām ieinteresētajām personām, tostarp sociālajiem partneriem. Dalībvalstīm būtu jāiesaista visas ieinteresētās puses un jādod tām iespēja paust savu viedokli. Attiecīgos un piemērotos gadījumos dalībvalstīm būtu jāveic sabiedriskā apspriešana saskaņā ar valsts procedūram.
- (32) Dalībvalstīm būtu pilnībā jāņem vērā arī pilsoņu tiesības uz tiesu pieejamību, ko garantē Hartas 47. pants un Līguma par Eiropas Savienību (LES) 19. panta 1. punkts. No tā izriet, ka saskaņā ar valsts tiesībās noteiktajām procedūram un konstitucionālajiem principiem valsts tiesām būtu jāspēj izvērtēt, vai prasības, kas ietilpst šīs direktīvas darbības jomā, ir samērīgas, lai nodrošinātu katrai fiziskai vai juridiskai personai tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā pret ierobežojumiem, kas attiecas uz brīvību izvēlēties profesiju, brīvību veikt uzņēmējdarbību un brīvību sniegt pakalpojumus.
- (33) Lai apmainītos ar informāciju par paraugpraksi, dalībvalstīm būtu jāveic nepieciešamie pasākumi nolūkā mudināt sniegt pienācīgu un regulāri atjauninātu informāciju citām dalībvalstīm par profesiju reglamentāciju, kā arī par šādas reglamentācijas ietekmi. Komisijai būtu jāveicina minētā apmaiņa.
- (34) Lai palielinātu pārredzamību un veicinātu samērīguma novērtējumus, pamatojoties uz salīdzināmiem kritērijiem, dalībvalstu iesniegtajai informācijai, neskarot LESD 346. pantu, vajadzētu būt viegli pieejamai reglamentēto profesiju datubāzē, lai citas dalībvalstis un ieinteresētās personas varētu iesniegt Komisijai un attiecīgajām dalībvalstīm savus apsvērumus. Komisijai minētie apsvērumi būtu pienācīgi jāņem vērā kopsavilkuma ziņojumā, ko sagatavo saskaņā ar Direktīvu 2005/36/EK.
- (35) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus, proti, nodrošināt iekšējā tirgus pienācīgu darbību un novērst nesamērīgus ierobežojumus attiecībā uz piekļuvi darbībai reglamentētās profesijās vai darbošanos tajās, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet rīcības mēroga dēļ tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar LES 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Priekšmets

Lai nodrošinātu iekšējā tirgus pienācīgu darbību, šajā direktīvā ir paredzēti kopīgi pamatnoteikumi attiecībā uz samērīguma novērtēšanu pirms tādu jaunu normatīvo vai administratīvo aktu ieviešanas vai esošo grozīšanas, kas ierobežo piekļuvi darbībai reglamentētās profesijās vai darbošanos tajās, vienlaikus nodrošinot augstu patērētāju aizsardzības līmeni. Tā neskar dalībvalstu kompetenci, ja nav veikta saskaņošana, un to rīcības brīvību lemt, vai un kādā veidā reglamentēt profesiju, nepārkāpjot nediskriminēšanas un samērīguma principus.

2. pants

Darbības joma

1. Šo direktīvu piemēro dalībvalstu normatīvajiem vai administratīvajiem aktiem, kas ierobežo piekļuvi darbībai reglamentētās profesijās vai darbošanos tajās, vai to veikšanu kādā noteiktā veidā, ieskaitot profesionālo nosaukumu izmantošanu un profesionālās darbības, kuras atļauts veikt, izmantojot šādu nosaukumu, kas ir Direktīvas 2005/36/EK darbības jomā.

2. Ja īpašas prasības saistībā ar konkrētas profesijas reglamentāciju ir noteiktas atsevišķā Savienības tiesību aktā, kas neatstāj dalībvalstīm iespēju izvēlēties precīzu veidu, kā tās transponēt, attiecīgos šīs direktīvas noteikumus nepiemēro.

3. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro Direktīvā 2005/36/EK noteiktās definīcijas.

Papildus piemēro šādas definīcijas:

- a) "aizsargāts profesionālais nosaukums" ir profesijas reglamentācijas forma, atbilstīgi kurai profesionālās darbības vai profesionālo darbību kopuma nosaukuma izmantošana ar normatīvajiem vai administratīvajiem aktiem ir tieši vai netieši pakļauta prasībai pēc konkrētas profesionālās kvalifikācijas un ja par nepienācīgu minētā nosaukuma izmantošanu piemēro sankcijas;
- b) "rezervētas darbības" ir profesijas reglamentācijas forma, atbilstīgi kurai tiesības veikt profesionālo darbību vai profesionālo darbību kopumu ar normatīvajiem vai administratīvajiem aktiem ir tieši vai netieši rezervētas reglamentētas profesijas locekļiem, kam ir konkrēta profesionālā kvalifikācija, tostarp, ja šī darbība ir kopīga arī citām reglamentētām profesijām.

4. pants

Jauno pasākumu ietekmes iepriekšējs novērtējums un uzraudzība

1. Dalībvalstis saskaņā ar šajā direktīvā paredzētajiem noteikumiem veic samērīguma novērtēšanu pirms tam, kad tiek ieviesti jauni vai grozīti esošie normatīvie vai administratīvie akti, kas ierobežo piekļuvi darbībai reglamentētās profesijās vai darbošanos tajās.

2. Šā panta 1. punktā minētās novērtēšanas apjoms ir samērīgs ar minēto aktu būtību, saturu un ietekmi.

3. Visiem 1. punktā minētajiem aktiem pievieno pietiekami detalizēti izstrādātu paskaidrojumu, lai būtu iespējams novērtēt atbilstību samērīguma principam.

4. Iemeslus, lai uzskatītu, ka 1. punktā minētais akts ir pamatots un samērīgs, pamato ar kvalitatīviem un, ja tas ir iespējams un ir būtiski, arī ar kvantitatīviem elementiem.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka 1. punktā minētā novērtēšana tiek veikta objektīvi un neatkarīgi.

6. Dalībvalstis pēc pieņemšanas pārbauda to jauno vai grozīto normatīvo vai administratīvo aktu atbilstību samērīguma principam, kas ierobežo piekļuvi darbībai reglamentētās profesijās vai darbošanos tajās, pievēršot pienācīgu uzmanību visām pārmaiņām, kas notikušas kopš attiecīgo aktu pieņemšanas.

5. pants

Nediskriminēšana

Kad tiek ieviesti jauni vai grozīti esošie normatīvie vai administratīvie akti, kas ierobežo piekļuvi darbībai reglamentētās profesijās vai darbošanos tajās, dalībvalstis nodrošina, ka minētie akti nav ne tieši, ne netieši diskriminējoši, pamatojoties uz valstspiederību vai dzīvesvietu.

6. pants

Pamatojums, ņemot vērā sabiedrības interešu mērķus

1. Dalībvalstis nodrošina, ka normatīvie un administratīvie akti, kuri ierobežo piekļuvi darbībai reglamentētās profesijās vai darbošanos tajās un kurus tās ir paredzējušas ieviest, un grozījumi, kurus tās paredzējušas veikt spēkā esošajos aktos, ir pamatoti, ņemot vērā sabiedrības interešu mērķus.
2. Dalībvalstis jo īpaši izvērtē, vai 1. punktā minētajiem aktiem ir objektīvs pamatojums, ņemot vērā sabiedriskās kārtības, valsts drošības un sabiedrības veselības mērķus vai sevišķi svarīgus iemeslus saistībā ar sabiedrības interesēm, tādus kā sociālā nodrošinājuma sistēmas finansiālā līdzsvara saglabāšana; patērētāju, pakalpojumu saņēmēju un darba ņēmēju aizsardzība; atbilstīgas tiesvedības nodrošināšana; tirgus darījumu taisnīguma nodrošināšana; krāpšanas apkarošana, nodokļu nemaksāšanas un izvairīšanās no nodokļu maksāšanas novēršana un fiskālās uzraudzības efektivitātes aizsargāšana; transporta drošība; vides un pilsētvides aizsardzība; dzīvnieku veselība; intelektuālais īpašums; valsts vēstures un mākslas mantojuma nodrošināšana un saglabāšana; sociālās politikas mērķi; un kultūrpolitikas mērķi.
3. Tikai ekonomiskas dabas pamatojumu vai tikai administratīvus iemeslus neuzskata par sevišķi svarīgiem iemesliem saistībā ar sabiedrības interesēm, ar ko var pamatot ierobežojumus attiecībā uz piekļuvi darbībai reglamentētās profesijās vai darbošanos tajās.

7. pants

Samērīgums

1. Dalībvalstis nodrošina, ka normatīvie vai administratīvie akti, ko tās ievieš un kas ierobežo piekļuvi darbībai reglamentētās profesijās vai darbošanos tajās, un grozījumi, ko tās veic spēkā esošajos aktos, ir piemēroti iecerētā mērķa sasniegšanas nodrošināšanai un paredz tikai to, kas ir vajadzīgs minētā mērķa sasniegšanai.
2. Minētajā nolūkā dalībvalstis pirms 1. punktā minēto aktu pieņemšanas izvērtē:
 - a) ar sabiedrības interešu mērķu sasniegšanu saistīto risku būtību, jo īpaši riskus pakalpojuma saņēmējiem, tostarp patērētājiem, profesionāļiem vai trešām personām;
 - b) vai spēkā esošās speciālās vai vispārīgākas dabas normas, piemēram, tās, kas ietvertas tiesību aktos produktu nekaitīguma jomā vai patērētāju aizsardzības jomā, nav pietiekamas, lai nodrošinātu iecerētā mērķa sasniegšanu;
 - c) aktu piemērotību, proti, vai tie ir piemēroti iecerētā mērķa sasniegšanai un vai tie patiesi ataino minēto mērķi konsekvētā un sistemātiskā veidā un tādējādi risina identificētos riskus līdzīgā veidā kā salīdzināmās darbībās;
 - d) ietekmi uz personu brīvu pārvietošanos un pakalpojumu brīvu apriti Savienībā, uz patērētāju izvēli un uz sniegto pakalpojumu kvalitāti;
 - e) iespēju izmantot mazāk ierobežojošus līdzekļus sabiedrības interešu mērķu sasniegšanai; piemērojot šo punktu, ja aktus pamato tikai ar patērētāju aizsardzību un ja identificētie riski attiecas tikai uz profesionāļa un patērētāja attiecībām, tādējādi negatīvi neietekmējot trešās personas, dalībvalstis jo īpaši novērtē, vai mērķi var sasniegt ar mazāk ierobežojošiem līdzekļiem nekā darbību rezervēšana;
 - f) jauno vai grozīto aktu ietekmi apvienojumā ar citiem aktiem, ar ko ierobežo piekļuvi darbībai profesijā vai darbošanos tajā, un jo īpaši to, kā jaunie vai grozītie akti apvienojumā ar citām prasībām sekmē tā paša sabiedrības interešu mērķa sasniegšanu un vai tie ir nepieciešami tā sasniegšanai.

Dalībvalstis apsver arī šādus turpmāk minētus elementus, ja tie attiecas uz ieviestā vai grozītā akta būtību vai saturu:

- a) saistība starp profesijas aptverto vai tai rezervēto darbību loku un nepieciešamo profesionālo kvalifikāciju;

- b) saistība starp attiecīgo uzdevumu sarežģītību un vajadzību to veicējiem iegūt konkrētu profesionālo kvalifikāciju, jo īpaši attiecībā uz nepieciešamās apmācības vai pieredzes apmēru, būtību un ilgumu;
- c) iespēju iegūt profesionālo kvalifikāciju alternatīvā ceļā;
- d) vai un kāpēc darbības, kas rezervētas kādām noteiktām profesijām, var vai nevar būt kopīgas arī citām profesijām;
- e) kāda ir reglamentētās profesijas autonomijas pakāpe un kā organizatoriskie un pārraudzības pasākumi ietekmē izvirzīto mērķu sasniegšanu, jo īpaši, ja ar reglamentēto profesiju saistītās darbības veikšanu kontrolē un par to ir atbildīgs pienācīgi kvalificēts profesionālis;
- f) zinātnes un tehnoloģiju attīstību, kas var efektīvi mazināt vai palielināt informācijas asimetriju starp profesionāļiem un patērētājiem;

3. Piemērojot 2. punkta pirmās daļas f) apakšpunktu, dalībvalstis novērtē jauno vai grozīto aktu iespējamo ietekmi apvienojumā ar vienu vai vairākām prasībām, paturot prātā, ka šāda ietekme var būt gan pozitīva, gan negatīva, un jo īpaši novērtē:

- a) rezervētās darbības, aizsargātu profesionālo nosaukumu vai cita veida reglamentāciju Direktīvas 2005/36/EK 3. panta 1. punktā a) apakšpunkta nozīmē;
- b) pienākumus pastāvīgi pilnveidot profesionālo izaugsmi;
- c) noteikumus, kas attiecas uz profesijas organizatorisko struktūru, profesionālo ētiku un pārraudzību;
- d) obligātu dalību profesionālā organizācijā vai struktūrā, reģistrācijas vai atļauju shēmas, jo īpaši, ja tiek prasīts, ka ir jābūt konkrētai profesionālai kvalifikācijai;
- e) kvantitatīvus ierobežojumus, jo īpaši prasības, kas ierobežo praktizēšanas atļauju skaitu vai kas nosaka to darbinieku, vadītāju vai pārstāvju minimālo vai maksimālo skaitu, kam ir konkrēta profesionālā kvalifikācija;
- f) konkrētas juridiskās formas prasības vai prasības, kas attiecas uz uzņēmuma kapitāla daļu vai akciju turēšanu vai vadību, tiktāl, cik šīs prasības ir tieši saistītas ar reglamentētās profesijās īstenošanu;
- g) teritoriālus ierobežojumus, tostarp, ja dažādās dalībvalsts teritorijas daļās profesija tiek reglamentēta veidā, kas atšķiras no reglamentēšanas veida citās daļās;
- h) prasības, kas ierobežo reglamentētās profesijas īstenošanu kopīgi vai partnerībā, kā arī nesavietojamības noteikumus;
- i) prasības saistībā ar apdrošināšanas segumu vai citiem individuāliem vai kolektīviem profesionālās atbildības aizsardzības līdzekļiem;
- j) prasības saistībā ar valodas zināšanām, ciktāl tās nepieciešamas profesijas praktizēšanai;
- k) noteiktas minimālā un/vai maksimālā tarifa prasības;
- l) reklāmai piemērojamās prasības.

4. Pirms jaunu aktu ieviešanas vai esošo aktu grozīšanas dalībvalstis turklāt nodrošina, ka samērīguma principam atbilst konkrētās prasības saistībā ar izlaicīgu vai gadījuma rakstura pakalpojumu sniegšanu, kas paredzētas Direktīvas 2005/36/EK II sadaļā, tostarp:

- a) automātiska pagaidu reģistrācija vai *pro forma* dalība profesionālā organizācijā vai struktūrā, kas minēta Direktīvas 2005/36/EK 6. panta pirmās daļas a) apakšpunktā;
- b) iepriekšēja deklarācija saskaņā ar Direktīvas 2005/36/EK 7. panta 1. punktu, nepieciešamie dokumenti saskaņā ar minētā panta 2. punktu vai jebkāda cita līdzvērtīga prasība;
- c) pakalpojumu sniedzējam izvirzītas maksas vai cita maksājuma samaksāšana saistībā ar administratīvām procedūrām, kas saistītas ar piekļuvi darbībai reglamentētās profesijās vai darbošanos tajās.

Šo punktu nepiemēro pasākumiem, kas paredzēti, lai nodrošinātu atbilstību piemērojamiem nodarbinātības noteikumiem, ko dalībvalstis piemēro saskaņā ar Savienības tiesībām.

5. Ja šajā pantā minētie akti attiecas uz veselības aprūpes profesiju reglamentāciju un skar pacientu drošību, dalībvalstis ņem vērā mērķi nodrošināt augstu cilvēka veselības aizsardzības līmeni.

8. pants

Ieinteresēto personu informēšana un iesaistīšana

1. Pirms tiek ieviesti jauni vai grozīti esošie normatīvie vai administratīvie akti, kas ierobežo piekļuvi darbībai reglamentētās profesijās vai darbošanos tajās, dalībvalstis, izmantojot atbilstīgus līdzekļus, dara informāciju pieejamu iedzīvotājiem, pakalpojumu saņēmējiem un citām attiecīgajām ieinteresētajām personām, tostarp tām, kas nav attiecīgās profesijas pārstāvji.

2. Dalībvalstis pienācīgi iesaista visas ieinteresētās personas un dod tām iespēju paust savu viedokli. Attiecīgos un piemērotos gadījumos dalībvalstis veic sabiedrisko apspriešanu saskaņā ar valsts procedūrām.

9. pants

Efektīvs tiesiskās aizsardzības līdzeklis

Dalībvalstis nodrošina, ka saskaņā ar valsts tiesību aktos paredzētām procedūrām ir pieejams efektīvs tiesiskās aizsardzības līdzeklis attiecībā uz jautājumiem, uz kuriem attiecas šī direktīva.

10. pants

Informācijas apmaiņa starp dalībvalstīm

1. Lai efektīvi piemērotu šo direktīvu, dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai veicinātu informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm par jautājumiem, uz kuriem attiecas šī direktīva, un par to, kādā konkrētā veidā tās reglamentē kādu profesiju, vai par šādas reglamentācijas sekām. Komisija veicina šādu informācijas apmaiņu.

2. Piemērojot 1. punktu, dalībvalstis informē Komisiju par to, kuras valsts iestādes ir atbildīgas par informācijas nosūtīšanu un saņemšanu.

11. pants

Pārredzamība

1. Iemeslus, kuri ļauj uzskatīt, ka saskaņā ar šo direktīvu novērtētie akti ir pamatoti un samērīgi, un kuri kopā ar attiecīgajiem aktiem ir jāpaziņo Komisijai saskaņā ar Direktīvas 2005/36/EK 59. panta 5. punktu, dalībvalstis reģistrē reglamentēto profesiju datubāzē, kas minēta Direktīvas 2005/36/EK 59. panta 1. punktā, un Komisija pēc tam tos dara publiski pieejamus.

2. Dalībvalstis un citas ieinteresētās personas var iesniegt apsvērumus Komisijai vai dalībvalstij, kas paziņoja par aktiem un par iemesliem, kāpēc tā uzskata, ka tie ir pamatoti un samērīgi. Šos apsvērumus Komisija pienācīgi ņem vērā kopsavilkuma ziņojumā, ko sagatavo saskaņā ar Direktīvas 2005/36/EK 59. panta 8. punktu.

12. pants

Pārskatīšana

1. Komisija līdz 2024. gada 18. janvārim un pēc tam ik pēc pieciem gadiem iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs direktīvas īstenošanu un izpildi, tostarp norādot tās darbības jomu un efektivitāti.

2. Attiecīgā gadījumā 1. punktā minētajam ziņojumam pievieno atbilstīgus priekšlikumus.

13. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas nepieciešami, lai izpildītu šīs direktīvas prasības, līdz 2020. gada 30. jūlijam. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem minētos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu, vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāmas šādas atsauces.

2. Dalībvalstis paziņo Komisijai valsts tiesību aktu galveno noteikumu tekstu, ko tās pieņem jomā, uz ko attiecas šī direktīva.

14. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

15. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2018. gada 28. jūnijā

Eiropas Parlamenta vārdā –

priekšsēdētājs

A. TAJANI

Padomes vārdā –

priekšsēdētāja

L. PAVLOVA

ISSN 1977-0715 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5112 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV